

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ
ΚΑΙ
ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
2016

«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συνέλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ᾧ ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ψληνήν τρέψας, κόσμον ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτῆρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».

(Ιουστίνου Ἀπολογία Α' 67,7)

«Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ». (Ψαλμ. 95,2)

«Ἐναγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρύξαι ἐν αυτὸν Κυρίου δεκτόν». (Λουκ. δ' 19-20. Ἡσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
3	πλ. β'	Θ'	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων Β' Τιμ. δ' 5-8	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων Μρ. α' 1-8
10	βαρὺς	I'	Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα Ἐφεσ. δ' 7-13	Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα Μτθ. δ' 12-17
17	πλ. δ'	ΙΑ'	Οσίου Ἐβρ. γ' 17-21	Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ Λκ. ιζ' 12-19
24	α'	A'	Κυρ. ΛΑ' Ἐπιστολῶν Α' Τιμ. α' 15-17	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43
31	β'	B'	Κυρ. ΛΒ' Ἐπιστολῶν Α' Τιμ. δ' 9-15	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ Λκ. ιθ' 1-10

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
7	γ'	Γ'	Κυριακῆς ΙΣ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 1-10	Κυριακῆς ΙΣ' Ματθαίου Μτθ. κε' 14-30
14	δ'	Δ'	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1	Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου Μτθ. ιε' 21-28
21	πλ. α'	E'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν Β' Τιμ. γ' 10-15	Κυρ. Τελώνου & Φαρισαίου Λκ. ιη' 10-14
28	πλ. β'	ζ'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ζ' 12-20	Κυριακῆς Ἀσώτου Λκ. ιε' 11-32

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
6	βαρὺς	Z'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω Α' Κορ. η' 8-θ' 2	Κυριακῆς Ἀπόκρεω Μτθ. κε' 31-46
13	πλ. δ'	H'	Κυριακῆς Τυροφάγου Ρωμ. γ' 11-ιδ' 4	Κυριακῆς Τυρινῆς Μτθ. ζ' 14-21
20	α'	Θ'	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ιω. α' 44-52
27	β'	I'	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Ἐβρ. α' 10-β' 3	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Μρ. β' 1-12

ΔΤΡΙΑΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
3	γ'	ΙΑ'	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14-ε' 6	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Μρ. η' 34-θ' 1
10	δ'	Α'	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Ἐβρ. ζ' 13-20	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Μρ. θ' 17-31
17	πλ. α'	Β'	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν Ἐβρ. θ' 11-14	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν Μρ. ι' 32-45
24	—	—	Κυριακῆς Βαΐων Φιλιπ. δ' 4-9	Κυριακῆς Βαΐων Ιω. ιβ' 1-18

ΜΑΤΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
1	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Πρξ. α' 1-8	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Ιω. α' 1-17
8	—	Α'	Εὐαγγελιστοῦ Α' Ιω. α' 1-7	Ἐορτῆς Ιω. κ' 19-31
15	β'	Δ'	Κυριακῆς Γ' Πράξεων Πρξ. ζ' 1-7	Κυριακῆς Μυροφόρων Μρ. ιε' 43 - ιζ' 8
22	γ'	Ε'	Κυριακῆς Δ' Πράξεων Πρξ. θ' 32-42	Κυριακῆς Παραλύτου Ιω. ε' 1-15
29	δ'	Ζ'	Κυριακῆς Ε' Πράξεων Πρξ. ια' 19-30	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος Ιω. δ' 5-42

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
5	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς Ζ' Πράξεων Πρξ. ιζ' 16-34	Κυριακῆς Τυφλοῦ Ιω. θ' 1-38
12	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς Ζ' Πράξεων Πρξ. κ' 16-18, 28-36	Κυριακῆς Πατέρων Ιω. ιζ' 1-13
19	—	—	Κυριακῆς Η' Πράξεων Πρξ. β' 1-11	Πεντηκοστῆς Ιω. ξ' 37-52, η' 12
26	πλ. δ'	Α'	Κυρ. Α' Ἐπ. - Ἀγ. Πάντων Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2	Κυριακῆς Α' Ματθαίου Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
3	α'	Β'	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. β' 10-16	Κυριακῆς Β' Ματθαίου Μτθ. δ' 18-23
10	β'	Γ'	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ε' 1-10	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτθ. ζ' 22-33
17	γ'	Δ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Πατέρων Μτθ. ε' 14-19
24	δ'	Ε'	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ι' 1-10	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου Μτθ. η' 28-θ' 1
31	πλ. α'	ζ'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιβ' 6-14	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου Μτθ. θ' 1-8

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
7	πλ. β'	Z'	Κυριακῆς Z' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιε' 1-7	Κυριακῆς Z' Ματθαίου Μτθ. θ' 27-35
14	βαρὺς	H'	Κυριακῆς H' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. α' 10-17	Κυριακῆς H' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 14-22
21	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. γ' 9-17	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 22-34
28	α'	I'	Κυριακῆς I' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. δ' 9-16	Κυριακῆς I' Ματθαίου Μτθ. ιζ' 14-23

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
4	β'	IA'	Κυριακῆς IA' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. θ' 2-12	Κυριακῆς IA' Ματθαίου Μτθ. ιη' 23-35
11	γ'	A'	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως Γαλ. ζ' 11-18	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως Ιω. γ' 13-17
18	δ'	B'	Κυρ. μετὰ τὴν Υψώσιν Γαλ. β' 16-20	Κυρ. μετὰ τὴν Υψώσιν Μρ. η' 34 - θ' 1
25	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ΙΔ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. α' 21-β' 4	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ Αξ. ε' 1-11

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
2	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς ΙΕ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. δ' 6-15	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ Λκ. ζ' 31-36
9	βαρὺς	Ε'	Κυριακῆς ΙΣ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 1-10	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ Λκ. ζ' 11-16
16	πλ. δ'	ζ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ Λκ. η' 5-15
23	α'	Ζ'	Ἄποστόλου Γαλ. α' 11-19	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 27-39
30	β'	Η'	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ιζ' 19-31

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
6	γ'	Θ'	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν Γαλ. α' 11-19	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 41-56
13	δ'	Ι'	Ιεράρχου Ἐβρ. ζ' 26-η' 2	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37
20	πλ. α'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν Γαλ. ζ' 11-18	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21
27	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. β' 4-10	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
4	βαρὺς	Β'	Ἀγίας Γαλ. γ' 23-δ' 5	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17
11	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς Προπατόρων Κλσ. γ' 4-11	Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. ςβ' 14
18	α'	Δ'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Μτθ. α' 1-25
25	—	—	Ἐορτῆς Γαλ. δ' 4-7	Ἐορτῆς Μτθ. β' 1-12

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΓΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἦ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυσις «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ» (δἰς) καὶ «Οὐκ ἐπησχύνθη» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἄγιου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ο ἐπωνύμως κληθεὶς» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἄγιου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἄγιου «Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις «Ο ἐν τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας τὰ Μηναῖα συχνάκις μετὰ τὴν εἴσοδον (καὶ τὰ ἀναγνώσματα) τοῦ ἑσπερινοῦ περιλαμβάνουν καὶ στιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτήν κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἰθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρώτον εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἴδιοι-
μελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπο-
λυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώ-
τως». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν
ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρον, «Ο μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ
Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἰεράρχου»,
καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον «Δόξα
σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἀγίου (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ
Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ
«Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν
κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ
τῆς θ' ὠδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Άπο-
ρει πᾶσα γλώσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσα-
μένην...] »Ω τῶν ὑπέρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αὗνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία
μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ
Μηναίῳ.

EISODIKON «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODOLON ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώ-
τως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον
«Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὠδήν). Τρισάγιον.

ANAGNOSMATA. Ἀπόστολος: 1ης Ιαν., «Βλέπετε μή τις
ἡμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Ὑπέστρε-
ψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐ-
ξαιρέτως τὸ «Ἐπι σοὶ χαιρεῖ». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυ-
χα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγα-
λυνάριον τοῦ ἀγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυτις ώς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

**Ἄκολουθία τῆς δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους***

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἄγιου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Οὐ ύψωθείς»,

«Ο τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον/ σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπέιρῳ, οἰκτίομον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Ἐνθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογὴ στίχων), μεθ' ἦν αἱ ἑξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἑξαιρέσει τῆς ἐκτῆς αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἦν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἑξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ἔηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

* Ἀναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν καὶ διὰ τὰς ὅμοιας περιπτώσεις ἐπιοήμων δοξολογιῶν καὶ τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετίων καὶ λιτανειῶν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καιρούς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἵδιᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὅντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγιαθε Δέσποτα, τὴν εἰσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινούς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβές ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου πραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπιομένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἦν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μᾶ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάξει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν

προεορτίων και τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τὸν ἔσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπτα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ιανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

2. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Ρώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφὶμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτονται οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν)· ἐν τέλει τῆς θ' ὠδῆς ὁ εἰρημὸς «Ἡ τὸν ἀχώρητον», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὁρθὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» δίς· καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κανόνες καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ζ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις» μετὰ τοῦ οἶκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἀντὶ καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρημοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ὠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' «Κυρίως Θεοτόκον» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἔξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον»· Ἀπόστολος· Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον· δόμοιας, «Παραγίνεται Ιωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

3. τ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος. Ὁχος πλ. β' · ἔωθινὸν θ'.

T.M.E., Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, §§1-3.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών»· κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (ζήτει τῇ 2ᾳ Ἱανουαρίου), Δόξα, «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην» (2ας Ἱανουαρίου), Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἰωάννη βαπτιστά...» (ζήτει τῇ 2ᾳ Ἱαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών»· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (θ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Ἀβύσσους προστάγματι» ἀνευ εἰρημῶν

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἀν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίον τοῦ ἥχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὅρθου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Η τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2015, σ. 40).

καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσῷδιον κάθισμα «Χορὸς προφητικός». Ἄφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» ι.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ προεόρτιον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε» ι.λπ.), εἰς στύχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμονίου», β) «Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν», Δόξα, τὸ θ' ἔωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς οὐδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἐτοιμάζουν, Ζαφουλάρων» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος*: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «Νῆφε ἐν πᾶσι» (Β' Τιμ. δ' 5-8). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἄρχῃ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

4. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἄγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

*Ἀπόστολος: προεόρτιος, Τετάρτης ε' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιγ' 13-24).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτέρας διακαινισμού (Ιω. α' 18-28).

* Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου.

Σημείωσις. Λόγω τῆς πρωιμότητος τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους 2015 καὶ τῆς ὄψιμότητος τοῦ Πάσχα 2016 εἰς τὰ ἀναγνώσματα τῶν καθημερινῶν ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου δημιουργοῦνται δι’ ἐφέτος πολλὰ κενά, πρὸς κάλυψιν τῶν ὅποιών ἀπαιτοῦνται μεταξὺ ἄλλων ἀποστολικὰ καὶ εὐαγγελικὰ ἀναγνώσματα τὰ ὅποια νὰ εἶναι προεόρτια καὶ μεθέορτα τῶν Φώτων. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ ἐν χρήσει λειτουργικὰ βιβλία παρατηρεῖται ἔλλειψις καταλλήλων περικοπῶν δι’ ὀρισμένας ἡμέρας, ἀναπληροῦνται τὰ ἐλλείποντα ἐκ παλαιῶν χειρογράφων καὶ τυπικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς μελέτης δημοσιευθείσης εἰς τὸ περιοδικόν «Ἐφημέριος» (τεῦχος Δεκεμβρίου 2013, σ. 25).

5. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον ἀλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄπεστρέφετο ποτὲ» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (τυπικὸν δῆς Ιαν., §1)· ἀπολυτίκιον «Ἄπεστρέφετο ποτέ». Ἐν φῷ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ΄, τῆς σ΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾶ [προοπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατέζιου»).

Ωρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α΄ Δόξα Πατρόι, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἴσταμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου ὅλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ’ ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἴτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέ-

σποτα *Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἀρχεται

‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὑπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς Ἰλαρόν*». προκειμένον δὲν λέγεται, ἀλλ’ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· μετ' αὐτὸ δὲ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*», τοῦ ὄποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξε' (66ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, δὲ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» διλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας*»· μετ' αὐτὸ δὲ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὄποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ' (92ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, δὲ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» διλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὄποῖον «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Οτι ἄγιος εἰ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τροισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, «*Ἐλεύθερος ὁν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27). Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἅγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρὶς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὅντα τὸν τίμιον Σταυρὸν ὅρθιον,

ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ δόποιον ἐπαναλαμβάνοντας οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν εἶτα ὁντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ')· ἀπόλυσις «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἥμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τετάρτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μq. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είδησην) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστῃ ὥδῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὥδῆς ἡ ὑπακοὴ «Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖς «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Άντι τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, οἱ είδησι καὶ τὰ τροπάρια

* Τὸ ώς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα δῆμος Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἀγιασμὸν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» καὶ ὅχι τὸ προεόρτιον ἄλλωστε προηγεῖται τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἥν ὁ Ἀγιασμὸς τελεῖται πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

τῆς θ' ὡδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἴτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡς τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, «Νάματα ἰορδανία», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτíκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς...»

META THN EISODON ἀπολυτíκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ιαν., «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια». ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθὺς τὰ ἴδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἅγιασμὸς ὃς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον», μεθ' ὅ *«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου»*, *«Εὔλογία Κυρίου»* καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

* Όσάκις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἰνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου *«Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς»* καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν, χωρὶς νὰ προσθέτουμεν ἐτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

Σημειώσεις. 1) Τὸ Μηναῖον, τὸ ἵσχυον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ιαν. 6, §3) καὶ δλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὁρίζοντα τὸν μέγαν Ἀγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ιαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἰερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀφγῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ὡδῆς «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυτις λέγεται ἡ τῆς ἔορτῆς.

7. Πέμπτη (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §5-7 καὶ §37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυτις «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, δ ἀ' τῶν Θεοφανείων «Βιθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ δ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), δ ἐιρημὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἔορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς

χθές), είτα ή θ' ώδη τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Υπέρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἵνους καὶ δοξαστικὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προσκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπόλλω εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φᾶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε τὸ Ιανουαρίου).

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Παρασκευή.

Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Παρασκ. δ' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. ιθ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ιω. γ' 22-23).

9. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα.

Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσ. (θ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυ-

ναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» ('Ἐφεσ. σ' 10-17). Εὐαγγέλιον διμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Γοηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης († 395), Δομετιανοῦ Μελιτινῆς († 602). Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου Μεγ. Ἐκκλησίας. Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Θεοφανείων §§ 8-10).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε». κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (ζήτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς δησ Ιανουαρίου), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ιαν.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτὴ δησ Ιανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (10 Ιαν.). Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ β' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰρημῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ώδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ

μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα. Άφ' οὐ κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς ἐορτῆς (δης Ιαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔψυχεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔψυχες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπίσω;», Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐψυμνίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σᾶσσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνι ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὅμοίως Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

11. Δευτέρα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὅρθρον: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν». Δοξο-

λογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὃ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: διμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. Τρίτη. Τατιανῆς μάρτυρος († 226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. Ηβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ιανουαρ. 12 (Ιω. ι' 39-42).

13. Τετάρτη. Ἐφμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαιθὼ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐλιον τὴν ἔορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. Ηβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 11-δ' 6).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. Ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαιθὼ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἄπαντα τὰ τῆς ἔορτῆς (Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἔορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἔορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ δεῖθρα ἡγίασας»· ὀφ' ζ', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἔορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθου, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἔορτῆς, ἄνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἔορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον

τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. δ' 7-ε' 9). Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου ε' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. ι' 27-38), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χροις»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Παρασκευή. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἀρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οἱ μήτραι παρθενικῆν» (ζήτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§1-30.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. ιε' Ματθ. (Μτθ. κβ' 35-46).

16. Σάββατον. Η προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

‘Απόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. γ' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 11-16).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν Ρώμην μὴ λιπών»· κοντάκιον «Τὸν κορυφαῖον».

Εἰς τὸν ἐπτερινόν. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀγίου 4, Δόξα, «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ἄνυμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Τὸν ξηλωτὴν Ἡλίαν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ἄγιου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὸν ξηλωτὴν Ἡλίαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν εἴ̄τα τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ Μηναίου. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεσῷδιον αὐτοῦ κάθισμα «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου» μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ ὁσίου «Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἐλπὶς τοῦ κόσμου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 4 «Οσιε πάτερ Ἀντώνιε» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς

ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἔαυτόν», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «΄Εξ ὑψους κατῆλθες», «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «΄Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ὁσίου, ζήτει Δεκεμβρίου 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» ('Εβρ. ιγ' 17-21)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ [10 λεπρῶν], «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην» (Λκ. ις' 12-19).

Εἰς τὸ Έξαιρέτως «΄Αξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. † Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «΄Ἐργοις λάμψαντες» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν δῷθον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «΄Εγώ εἰμι ἡ θύρα» ('Ιω. ι' 9-16)· κανόνες, δὲ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων καταβασίαι οἱ είδομοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «΄Ο μήτραν παρθενικήν»· Ἀπόστολος: 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» ('Εβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «΄Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Τρίτη. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κεροκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἰεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τρ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. π' 16-θ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 13-21).

20. Τετάρτη. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐνφραίνου ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν δῷθον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Πέμπτη. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ρωμ. ιε' 1-7).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 27-35).

22. Παρασκευή. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, 22as Ιαν. (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

23. Σάββατον. Κλήμεντος ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ολύμπῳ († 1540).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-41).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 15-22).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ. Ξένης ὁσίας (ε' αἱ.). Βαβύλα ἰερομάρτ. (γ' αἱ.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ. Ἡχος α', ἐωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέντραξα» ὀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσό-

μοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἴδού πεπλήρωται». Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ είρημός «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἥχου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. λα' ἐπιστ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος» (Α' Τιμ. α' 15-17)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιδ'

Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχώ» (Λκ. ι' 35-43).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

25. Δευτέρα. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλός» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἰεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβύσσοτόκον». εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αὖνων «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἥχος α', Δευτέρα ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτεν ἀρχιερεύς» (Ἐφρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. Τρίτη. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αἱ.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).

27. Τετάρτη. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακοιμὶδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἐλλείποντα στιχηρὰ ξήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ο δὲ ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς

Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «‘Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ Ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμβρίου, «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. Πέμπτη. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ'
αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. ιβ' ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ιε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Κυρ. ιβ' Ματθαίου (Μτθ. ιθ' 16-26).

29. Παρασκευή. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. ε' ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

30. Σάββατον. † Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου Ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ως ὁρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ’ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν κεκραγαρίων «Τὴν παγκόσμιον δόξαν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου), εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ως τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ώς

ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὅρθιου, 30ῆς Ἱανουαρίου «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰδμῶν καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰδμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασίαι οἱ εἰδμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ᾧχον β' εἰδμολογικόν, εἴτα ἡ θ' ωδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰδμοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· δι' εἰδμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗτοί ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, 18 Ἱαν., «Μνημονεύετε τῶν ἥγονυμένων» (Ἐφρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον διμοίως, 30 Ἱαν., «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φᾶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνθετες.

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877). Ἡχος β', ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας»· κοντάκιον «Τοὺς ἵεροὺς καὶ θεοφθόγγους».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέντραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Δυάς μαρτύρων», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἰσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος», Καὶ νῦν, «Ω Θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἥχος β', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου», Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὃδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὸ β' * τοῦ Μηναίου «Θαυματουργοὶ φωστῆρες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Σὲ προστασίαν πάντες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου ἔτερα 4 «Τὴν δυάδα τιμήσωμεν» κ.λπ., Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Οτε κατήλθες», «Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λβ' ἐπιστ., «Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν» (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγ-

* Ἐπειδὴ ἡ ἡμιεορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐν τῷ Μηναίῳ ἔχει σταυροθεοτοκία, ἐν Κυριακῇ δικαιοῦνται μόνον ἐνὸς ἐξαποστειλαριού· δῆθεν καταλιμπάνεται τὸ α' ἐξαποστειλάριον αὐτῶν ώς μη ἔχον θεοτοκίον δύοιον καὶ λέγονται τὰ ἐπόμενα δύο.

γέλιον: Κυρ. τε' Λουκᾶ, «Διηγόχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ» (Λκ. ιθ' 1-10).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «”Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν δύτιν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Δευτέρα. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρόφωνος μάρτ. († 250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ὄγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἵχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ως ἀγκάλας σήμερον, πιστοί, καρδίας / ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάφιοι λογισμῷ, / ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, / προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 ('Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὄπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἄγιος Τρόφων ἢ ὁ ἄγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορταζομένου ἄγιον συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰδομοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐορταζομένου ἄγιον, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητική.

2. Τρίτη. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ἴδιομελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ

ιδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυνσις «Οὐέν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὃρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, διζήτε Φεβρ. 2, «Ἡν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Οὐν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Οἱ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου Τὴν τιμιωτέραν) εἰς τὴν θ' φόδην τὰ μεγαλυνάρια «Ἄκατάληπτον ἔστι» μέχοι τοῦ «Κατελόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρουνόν μου τὴν ψυχὴν» συμφάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης (οἱ εἰρημὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἴτα δ ἐιρημὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αὗνοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμινών αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια». Μετὰ τὴν εἰσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Οἱ μῆτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρο., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐφρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἀξιον ἔστιν). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»

(ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»). «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυτις ώς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητική, εἰς δὲ τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν μεθεότων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Τετάρτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαβ. γ' 16-22).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Πέμπτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἰερομάρτυρος († 347).

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. ε' ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 30-45).

5. Παρασκευή. Ἅγαθης μάρτυρος († 251). Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. π' ἐπιστ. (Α' Κορ. σ' 10-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 45-53).

6. Σάββατον. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἱ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἴσαποστόλου († 891).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 17-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 1-13).

Εἰδησις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου -προστάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος- τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἴδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἀγίου συμψάλλεται μετὰ

τῶν μεθεόρτων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ’ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ ἰεράρχου, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἄγιου, ἢ περὶ ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἱ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἐλλάδος (946). Ἡχος γ', ἔωθινὸν γ'.

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, ὡρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἄγιων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἄνθουσῆς.»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 ἴδιόμελα (2ας Φεβρ.). «Λέγε, Συμεὼν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς» (λιτῆς 2ας Φεβρ.), Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί» (εἰς τὴν λιτήν τῆς 2ας Φεβρ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (7 Φεβρούαριον). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (γ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.), ἀμφότεροι μετὰ τῶν εἰρημῶν ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον κάθι-

σμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρημὸς «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...* Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» *κ.λπ.*, τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Οὐτι Χριστὸς ἐγήγερται*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον*» (7 Φεβρουαρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρουαρίου) προσόμοια 3 «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» *κ.λπ.* εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Nῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·* ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ*», Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «*Tῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν. [‘Αν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμὸν 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ οὐδὲν τῆς ἑορτῆς εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάτως».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ἐύφρανέσθω τὰ οὐράνια*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος Κυρ. ις' ἐπιστ., «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ις' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Ματθ. [τῶν ταλάντων], «*Ἐπεν ὁ Κύριος... Ἀνθρωπός τις ἀποδημῶν*» (Μτθ. κε' 14-30).

KOINΩNIKON «*Αἰνεῖτε*»· «*Ἐίδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

8. Δευτέρα. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

‘Απόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ις' 54-ζ' 8).

9. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου Σικελίας, Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτήν στιχηρῶν. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. ιθ' ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

10. Τετάρτη. † Χαραλάμπους ἰερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἰεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἱ.).

Ἡ ἑορτάσιος ἀκολουθία τοῦ ἄγιου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὅρθον Εὐαγγέλιον τοῦ ἄγιου, ζήτει Τρίτη ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. ηα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἄγιου. Καταβασίαι οἱ εἴρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος -μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.- τοῦ ἄγιου, ζήτει 26 Όκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ιωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὖτον ἀρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

11. Πέμπτη. Βλασίου ἰερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὁρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος: παραπειθείς, Κυρ. κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

12. Παρασκευή. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομ. τοῦ αηπουροῦ († 1748).

‘Απόστολος: παραμειφθείς, Κυρ. κγ’ ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 4-10).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις’ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. π' 1-10).

13. Σάββατον. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἱ.). Ἀκύλα καὶ Προσκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις’ ἑβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις’ ἑβδ. Ματθ. (Ματθ. κδ' 34-37, 42-44).

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Αὔξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων. Ἡχος δ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ ἀγίου προσόμοια 3, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τῆς ἐρήμου πολίτης», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδομῶν εἰς 4, καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἄνευ εἰδομῶν εἰς 4 μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». ἀπὸ γ' ὡδῆς μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «"Αγιος Κύριος" κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ὁρεταῖς ἀστράψαντες», τοῦ Μηναίου «Αὐξῆσει τῶν ἀγώνων σου» καὶ τὸ θεοτοκίον «Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «"Ορθρος ἦν βαθύς", Καὶ νῦν, «'Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπόλυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος: -μετὰ προκειμένου τοῦ ἥχου-Κυρ. ις' ἐπιστ., «'Υμεῖς ἔστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. ο' 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28). Εἰς τὸ Ἐξαρέτως «"Ἄξιον ἔστιν". Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

15. Δευτέρα. Ὄνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἱ.), Μαΐωδος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22 Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

16. Τρίτη. Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. κη' ἐπιστ. (Κλσ. α' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ις' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

17. Τετάρτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α' αἱ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ († 1795).

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. π' ἐπιστ. (Κλσ. γ' 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38).

18. Πέμπτη. Λέοντος πάπτα Ρώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. πγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ις' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

19. Παρασκευή. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁ σιοιμάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. Σάββατον. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἰεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως († 577). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ε'.

Ἄρχεται τὸ Τριψόδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριψόδιου περιεχόμενοι ὅμοιοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριψόδιου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρας τὸ Τριψόδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριψόδιου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπόλυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἴδιομελα τοῦ Τριψόδιου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἔρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψόδιου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναός καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμόν, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας» καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ξωὴ καὶ ὁδός», τοῦ Τριῳδίου «Ὑψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον «Ο ποιητής τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τὸν συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμὸν 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ή οὗ τοῦ Τριῳδίου εἰς 4].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Φαρισαίου φύγωμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου (πλ. α΄)· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «”Ανθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη΄ 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἔβδομάδος, ἣ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

22. Δευτέρα. Ἡ εὔρεσις τῶν ἵ. λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. πδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Πέτρ. α΄ 20-β΄ 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ιζ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ΄ 9-13).

23. Τρίτη. Πολυκάρπου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. πδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Πέτρ. β΄ 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιως ἡμέρα, Τρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 14-23).

24. Τετάρτη. † Ἰωάννου προφήτου, προδότου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α΄ καὶ β΄ εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὴν α΄ στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἐσπέρια στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδότου 3 «Χαίροις ἵερα κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτοῦ «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ δύμόχον α΄ θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἰσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ προδότου «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. (Ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς), μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β΄ «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κερας τῷ Δανίδ, ἥτοι μάσα λύχνον τῷ χριστῷ μοι», εἰς δὲ τὸ γ΄ «Ἐνφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυριώ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ’ αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἴδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ δύμόχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν» (Ζήτει αὐτὸν εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 24ης). Άπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ καθίσματα μετὰ τῶν θεοτοκίων κατὰ σειράν. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, ὁ ν' χῦμα, καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐν ᾧ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Φεβρ. 24 ἡ Πέμπ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ προδρόμου ἀνευ τῶν εἰρημῶν ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, Δευτ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. Πέμπτη. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ρηγίνου ίεροιμ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

‘Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ιζ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

26. Παρασκευή. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

‘Απόστολος: ἡμέρα, Παρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

27. Σάββατον. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αι.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Άποστολος: ἡμέρας, Σαβ. θδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. c' 11-16).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, π' 8).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. Βασιλείου δσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἰερομάρτυρος († 457), Κυραννῆς νεομάρτ. τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1751). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ' (τυπικὸν Τριῳδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ω πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μονού».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο τὴν εὐλογημένην».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ο τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Άφ' ζ'

* Τὸ ἐν λόγῳ μεσώδιον κάθισμα «Ἀγκάλας πατρικὰς» ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλῆρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς

κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ τοῦ Τριῳδίου «Τὴν Μωσέως ὁδήν»: «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ σ' ἀναστάσιμον, τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώπου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «’Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «’Αγγελικαὶ δυνάμεις», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς πατρῷας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. σ' 12-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «”Ανθρωπός τις εἶχε δύο νιούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «”Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως.

Εἰδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἐβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

29. Δευτέρα. Κασσιανοῦ ὄσίου τοῦ Ρωμαίου.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ιω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ὥῃ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἦ νὺξ ὥρας 12

- 1. Τρίτη.** Εύδοκίας δσιομάρτυρος († 160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.
‘Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. πε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).
Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).
- 2. Τετάρτη.** Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252). Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ († 1932).
‘Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. πε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).
Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).
- 3. Πέμπτη.** Εύτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.
‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. πε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20).
Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).
- 4. Παρασκευή.** Γερασίμου δσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475). Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).
‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. πε' ἐβδομ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13).
Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).
- 5. † Ψυχοσάββατον.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιημημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Κόνωνος δσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ αηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου δσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραιφάνης.

(T.M.E., Τυπικὸν Τριῳδίου, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. ‘Ο προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6-, ἑσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου 3 («Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ», «Οἱ

ἀθλοφόροι μάρτυρες», «‘Ο σταυρός σου, Κύριε»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ’ αἰῶνος σῆμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ’ τὸ «Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β΄ «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», τὸ δὲ γ΄ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β΄ ἥχου*, ἢτοι α) ἀνευ στίχου «Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀγίων σου», β) μὲ στίχον «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», «Κύριε, εἰ μὴ τοὺς ἀγίους σου», γ) μὲ στίχον «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη μαρτύρων», δ) μὲ στίχον «Ἐκένροξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε» (ζήτει ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τοὺς αὖνος, ἥχος πλ. β΄), Δόξα, «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ’ αὐτὸν κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β΄ ἥχου «Ἐν οὐρα-

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ δ΄ μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου, ὡς ἔξης.

Οἱ μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου σῶτερο πλαστούργημα, ζωγραφίσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ δόμοιώμα, ἡς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσιώ Λόγε· δι’ ὅ σῶτερο τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ξώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπτανσον.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβουν, Κύριε.

Ίνα μοι τὸ ἀξιώμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρινθαι, κῆπον ἐν τῇ Ἑδέμ, παντοίοις ὥραισμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπτης καὶ μερόμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ισάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· δι’ ὅ σῶτερο τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ξώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπτανσον.

νίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρημῶν εἰς τὰ ἔξῆς προσύμνια καὶ στήχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ώδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπτανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου».

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

τὸ 3ον τροπ. εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι».

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί».

μετὰ τὴν θ' ώδὴν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἴτα τὸ Τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ως ἐν τῷ Τριψίδιῳ. Ἡ ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Οτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λ.π., καὶ μετὰ ὁ ιερεὺς ἴσταμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὅποιας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ώς ἔξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουοντον καὶ ἐλέησον». ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰώνιου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον». ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Οπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δικαιοι ἀναπαύονται». ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσκουν, Κύριε».

‘Ο ιερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. ‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἰερέων, ἰερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναιψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ’ αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος δੂς ξήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπανσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρό...»

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ ιερεὺς «Σοφία»· «Ο ὥν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Άντι τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ’ τὸ «Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἀνευ στίχου καὶ δις ἐφύμιντον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτή μετ’ ἐκφωνήσεως «Οτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «΄Αθλητικαὶ ἐνστάσεις», «΄Αθλητικὸν ἀγῶνα», «Τῶν ἀγίων σου ἡ μνήμη» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Οἱ τὴν εὐλογημένην» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένους συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

NEKΡΩΣΙΜΟΝ MNΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἴτα ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὃς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «΄Ανάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Οἱ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ο ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», γ) «Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», δ') «΄Ανάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ὡδῆς ψάλλεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις, καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Οἱ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀφ' ζ' ὡδῆς ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὡδῆς «Τὸν ἐν ὅρει ἄγιφ». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «΄Αξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Οἱ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἴτα «Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινήν» καὶ τὰ λοιπά τοῦ ὅρθου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ πλ. β' ἥχου) «΄Ἐχων ἀκατάληπτον» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ

νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «”Αλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ώς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριωδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου ἀν διμως φωλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»). Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὅ ἐν ἄγίοις».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ὁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἄγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα: Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεο. δ' 13-17). Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Ακ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «”Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὖς ἐξελέξω». «Εἴδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαιών» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἰερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ώς ἐστημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ό iερεὺς «Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνείᾳ τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμῃ τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἄγίας Ἐλένης (326). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἄγίων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «”Οταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τρι-

ωδίου «”Οταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἶσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἴμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «’Ανύμφευτε παρθένε». ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «”Ανοιξόν μου τὸ στόμα», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «”Υπὸ τὴν σήν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «”Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «”Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «”Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρμὸς «’Ασπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «”Οτι ἤραν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3 «”Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἐαυτούς», Καὶ νῦν, «”Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «’Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ εἰς ὁδὸν τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Οταν ἔλθῃς, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς^{*}. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ἀπόκρεω, «Οταν ἔλθῃ ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. *Eἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὕσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὡῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.*

2. *Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ίστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἀγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παρούσα ἑβδομάδας ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.*

3. *Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάπονται ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἐκτὸς ἀν τύχη ἔօρτη ἢ μνήμη ἀγίου (πρθλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριῳδίου §13, καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἐπαύριον Δευτέρας).*

7. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἴερομαρτύρων Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου κ.λπ. (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα. Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν

* Προκείμενον, ἥχος βαρύς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἵσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει».

πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν) δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείσῃ») (βλ. εἰς Ὡρολόγιον), καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάπεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριῳδοι κανόνες τοῦ Τριῳδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ὡδὰς λέγομεν τὰ δύο τριῳδια καταλιμπάνομεν τὰς ὡδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸς συμβαίνει εἰς τὰς ὡδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ὡδῆς λέγεται ὁ εἰρημὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ ἐν τέλει τῶν ὡδῶν γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «Προστασία»]. Ἀναγνώσματα Δευτ. τῆς Τυροφάγου (Γ΄ Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ΄ 29-40, κβ΄ 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. *Tῇ Πέμπτῃ* ἔσπέρας ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (γ΄) μετὰ στίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυσις.

2. *Tῇ Παρασκευῇ* εἰς τὸν ὅρθρον εἰς ὅσας ὡδὰς τὸ Τριῳδιον ἔχει μόνον ἔνα κανόνα προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰς λοιπὰς ὡδὰς τὸ Μηναῖον καταλιμπάνεται.

8. Τρίτη τῆς τυρινῆς.

Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμοῦ ἀποστόλου (α΄ αι.).

Ἄποστολος: Τρ. Τυροφάγου (Ἰούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς (Λκ. κβ΄ 39-42, 45-κγ΄ 1).

9. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.

† Τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. 'Ο προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένωραξα», τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αὖνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον διμόηχον «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῶν αὖνων «Δεῦτε μαρτυρικήν, ἀδελφοί» κ.λπ. μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α' » «Οτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον», β') «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἄναψυχήν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἐν φόδαις ἀσμάτων» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ), Καὶ νῦν, διμόηχον θεοτοκίον «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀθλοφόρων» (Παρακλητική, ἥχ. πλ. β', Τετάρτῃ ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αὖνους 3 στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας σε κρατῆρα», Δόξα, «Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δανίδ» (ζήτει εἰς τὸν ἐν συνεχείᾳ ἑσπερινὸν πρὸ τῆς 10ης Μαρτίου), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ ἔξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αὖνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων «Δεῦτε μαρτυρικήν, ἀδελφοί» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε»· δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Τὰς ἀλγηδόνας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Ἐβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ., «Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· «Ἐδόμεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 10. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανούπολει († 1544).

Ἀπόστολος: Πέμ. Τυροφάγου (Ιούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

- 11. Παρασκευή τῆς τυρινῆς.** Σωφρονίου πατροῦ. Ἱεροσολύμων († 638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρους δοσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἀρτης.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων τοῦ Τριῳδίου εἶναι συνήθως ἐλλαπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἀθῆναι 2014), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἰδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἄπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὕτε τελεία θ. λειτουργία οὕτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμῃ ἐօρταζομένου ἀγίου, ὅπότε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἀγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου.

- 12. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Θεοφάνους τοῦ ὁμολ. († 818). Γρηγορίου Ρώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντάκιον τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

‘**Η ἀκολουθία** ψάλλεται ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*»· ἂνευ εἰσόδου, «*Φῶς Ἰαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἔτερον προκείμενον, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὅρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριῳδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἄσμα ἀναπέμψωμεν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τὸν προδηλωθέντα*»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰώνων «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ή ἀμπελος...* μετὰ τῶν ὁσίων...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον δσιακά· Ἀπόστολος δσιακός, Σαβ. κς' ἐβδ. ἐπιστ., «*Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «*Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι*».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «*Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἔξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ*». Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἰεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἴερομάρτυρος (β' αἰ.). Ἡχος πλ. δ', ἔωθινὸν η' (τυπικὸν Τριῳδίου, Κυριακὴ Τυρινῆς §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ως εὐσεβείας κήρυκας*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκένρουξα*», ἀναστάτιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «*Ἐκάθισεν Ἄδαμ*», Καὶ νῦν, «*Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα, Δόξα, «*Ἐξεβλήθη Ἄδαμ*», Καὶ νῦν, «*Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκιον «*Ἐξ ὑψους κατῆλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ο δι' ἡμᾶς*». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελον «*Ἡλιος ἀκτῖνας*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπιτῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (η')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ. ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' οὐδὲν κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὧδης «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ «Ἀποικισθέντες, Κύριε», δὲ στὶς καὶ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3, «Οἴμοι! ὁ Ἄδαμ» κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὧδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναιοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ὀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπό-

* Οἱ στίχοι τοῦ ὀλληλουιαρίου· α' «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

στολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (‘Ρωμ. ιγ’ 11-ιδ’ 4). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ’ 14-21). «”Αξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἴνειτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ’. Ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες». κοντάκιον Τριῳδίου «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ’ ἥχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 14) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ο ἐνδοξαζόμενος» ἄπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Οτι σοῦ ἔστιν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ’), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». ὁ ἴερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι’ εὐχῶν» ὁ β’ χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὅποιου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι’ εὐχῶν» (τυπικὸν Τριῳδίου §17).

Εἴδησις. Η τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἥχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριῳδίου.

14. † Καθαρὰ Δευτέρα. Βενεδίκτου ὁσίου († 543). Εὐσχήμονος ὁμοιογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου († θ' αἰ.).

”Αρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐρανίε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἰερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίῳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἔξαψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Οὐτὶ πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος (πλ. δ' ἥχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὄρθροίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὅ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριαδίου τριαδικούν ὕμνους** τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ πλ. δ' ἥχου, ἢ περὶ ζήτει

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σᾶσσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ώς συνήθως: [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ιστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ώς ἔξης. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «προστασίας τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς». Πέμπτη: «πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «πρεσβείας τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς» ἢ «πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...» ἢ «πρεσβείας τῶν μαρτύρων...» ἢ «πρεσβείας τοῦ ἵεράρχου, σῶσον ἡμᾶς» κ.λπ.). «Ἄν ὅμως δὲ ναός τιμάται ἐπ' ὄνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑοτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὐσῆς καὶ εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαιον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «πρεσβείας τοῦ ἵεράρχου, σῶσον ἡμᾶς».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

είς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α' ἑβδομάδος «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ», κ.λπ.).

‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ φόδαι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἡ στίχου τινός, οἵ κανόνες ὡς ἔξης: εἰς ὅσας ὡδὰς ὑπάρχουν τριώδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριώδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ὡδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰδομὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἀν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριώδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰδομὸς τοῦ β’ τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «὾τι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν» καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἡ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς σ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰδομὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η’ ὡδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»).

Εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰδομὸς τῆς η’ ὡδῆς τοῦ β’ τριωδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰδομὸς τῆς θ’ ὡδῆς τοῦ β’ τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «὾τι σὲ αἴνοῦσι».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αὖνων] στιχηρὰ αὖνων δὲν ψάλλονται, ἀλλ’ εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέ-

* Ιστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μὲ τὸ «καὶ σῶσόν με» (π.χ. «πρεοβείας τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ’ πάντοτε μὲ τὸ «πρεοβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).

πει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἵερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἥ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία», κ.τ.λ.).

«Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἑσπῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἵερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μον» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ 'Ωρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἥχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμάνιου εἰς ἔκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ 'Ωρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν», τὸ «Ἄνες, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἵερεὺς «Οτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὅποιον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν σ' ὧδην τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἦς ἀρχεται

‘Ο ἑσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ

προοιμιακός [μετά τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Πᾶσαν ἀμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἄγιου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἑκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», ὁ ἰερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετά τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἰερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἰερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ωμδ' (144) «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὅποιᾳ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ό ωμδ' ψαλμὸς «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταληπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρημῶν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης φόδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἰερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἵκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Οσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἔπι δέ, εἰ ὁ τυχών ἄγιος, οὐ τίνος ἐψάλλει ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἑορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια φαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἑκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμῆματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

15. Τρίτη. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὸν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀπόστολου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριῳδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος: Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. σ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἑκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ὁ ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἑκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνῆμη ἑορταζομένου ἄγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριῳδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῆ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Υπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Αἱ μνῆμαι ἑορταζομένων ἄγίων, αἱ ὄποιαι συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται

ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ' καὶ να' κανόνας τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνήμαι τοῦ ἄγ. Χαραλάμπου (10 Φεβρ.), τοῦ Προδοδόμου (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).

4. Ἐν τῇ ἀπόλυσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελούμενου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

16. Τεάρτη. Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου († 287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.). Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τὸ πρωΐ. Ή ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ώρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται τῇ Καθ. Δευτέρᾳ.

Ο ἑσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοί» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετὴ» ἄπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (17 Μαρτ.) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἶσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» ἀνευ μέλους, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Ἐνλογήσω τὸν Κύριον», καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας).

Εἴδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἰσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἀγίου τῆς ἐπαύριον, εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὠσαντῶς ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος.

17. Πέμπτη. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὁδοὶ καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἑπομένης (27 Φεβρ.) ἀνευ προηγιασμένης.

Σημείωσις. Ἐνθα ἑορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἴδιατέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ τῆς 10ης Φεβρ. καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐθρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Ακ. σ' 1-10).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δὲ τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Ἄλτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

18. Παρασκευή. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἰεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, δρόθου καὶ ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται.

Ο ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρός Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἥχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἥχου «Μάρτυρες Κυρίου» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Οργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἥχος πλ. δ'). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Οἱ αἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην ὡδήν· εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχοδον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ αἱ στάσις τῶν οἴκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (A-Z)· εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀγέτητος».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ιω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὔξώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριῳδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὗτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἀνευ ὅμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἔξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχῃ ἐօρταξόμενος ἄγιος·

«Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

19. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. † «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)». Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας· Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283). Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ († 1564).

Εἰδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτον ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθροῦ καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτον. **Μεσονυκτικὸν** τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἄγιου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἐօρταξομένου ἄγιου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἴδιόμελα τοῦ ἄγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τοισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὁρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἥχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Φωστῆρες νοεροὶ» κ.λπ. (ζήτει ἄπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς», εἴτα [μετὰ τὸν Ἀμωμον] τὰ τοῦ ἄγιου (Τριῳδίον, Σάββατον α' ἐβδομ.). «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θείον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώριτον Θεόν». Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, δὲ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἄγιου Θεοδώρου· ἀφ' οὐδὲν τὸ κοντά-

κιον καὶ ὁ οῖκος τοῦ ἀγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «΄Απας γηγενής». Έξαποστειλάρια καὶ αἴνοι μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου (26 Ὁκτ.), «΄Ενδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «΄Επορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵεροῦ Χρυσοστόμου· «΄Αξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «΄Εις μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «΄Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ιερατικόν). Εἶτα «΄Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ιστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἡ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῆται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἀν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, θεωροῦμεν ὁρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου ἑορτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «΄Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἴνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρούσαντα τοῖς πενθίμοις».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). «΄Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν εἰκόνων» (843). Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἄγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793). Ήχος α', ἐωθινὸν θ' (τυπ. Τριῳδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «΄Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «΄Η χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν,

«Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτήν ίδιόμελον «Χαιρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθῇ μία θεία λειτουργία προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ’ εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, δὲ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οἵ τοῦ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, χροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἀσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἄγιος ὁ Θεός» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἵ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἰερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἵ. ναοῦ ὅ τε ἵ. κληρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα*, περιερχόμεθα ἄπαξ τὸν ἰερὸν ναόν, τῶν κωδώνων αὐτοῦ χαριμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὁπισθεν τοῦ ἰεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὁρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἡ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἰερεὺς (ἢ ἂν ἦτορ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἑξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρηγησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω

* Ἡ παροῦσα διάταξις εὑρηται ἀναλυτικῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι» σ. 16-20, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν νέαν καὶ ἀναθεωρημένην ἔκδοσιν τοῦ «Ἀρχιερατικοῦ» (Ἀποστ. Διακονία, Ἀθῆναι 2014, σ. 247-250).

λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναιοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἣς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ’.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μαμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσαποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιῷμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἄμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν Ἱ. ναὸν φάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἴτα τὸ «Σήμερον σωτηρία».

‘Η λιτανεία τῶν ιερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν
τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰεροσολύμων

Σχηματίζεται ίερὰ πομπὴ ὡς ἔξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἴτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἔξαπτέρωνγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν εἴτα οἱ ιερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς Ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εύρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φο-

ρητήν είκόνα του Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἵστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Ἐύλογησον, δέσποτα, τὴν ἄγιαν εἰσοδον». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Ἐύλογη- μένη ἡ εἰσοδος τῶν ἄγιων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων». Ὁ χορὸς «Ἄμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προ- οἴμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡ- μέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ὁρίσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέ- σεσιν εἰκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἴστορίαις στοιχούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτα- νείαις συνευφρανόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ḥσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βιοείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῇ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέ- χοι τῆς βιοείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βιοείας μέχοι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ ηὐδόκητας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχοι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Οθεν εὐχαρίστως βιῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α΄ ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «Πι- στεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρα- νοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

‘Ο ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στό- ματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὅμολογούντων, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθέτον, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπεριγραπτὸν, καὶ τῇ μὲν θεῖκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ᾧ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἥ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· δέ δὲ προϊστάμενος ἀναγνώσκει τὰ χριστολογικὰ ἀρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαριάς τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεξόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαφρογιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἄγιους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. “Οταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἴσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἀρθρὰ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως:

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὁρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰώνια ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Βασιλίου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλαξαμένων, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ιγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσὴφ καὶ πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ’.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσέβειας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυνθαι ἐκδυσαποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἄμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄκραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῷ ἡ ἵ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. ‘Ο ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἴτα τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξῆς.

‘Αντίφωνον α’

‘Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ τις οὐ σαλευθήσεται. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκονστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

΄Αντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Υψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς....

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν....

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νιοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «΄Ο μονογενὴς Υἱός».

΄Αντίφωνον γ΄

Αἶνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODOLON, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Ἀπόστολος: Κυρ. α' νηστ., «Πίστει Μω-

* Προκείμενον, ἵχος δ', «Ωδὴ τῶν πατέρων, «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «΄Οπι δίκαιος εἰ̄ ἐπὶ πᾶσιν, οἵτις ἐποίησας ἡμῖν». Ἀλληλουιάριον, ἵχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἴερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν» ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς». (βλέπε καὶ ἐν τῷ Τριῳδίῳ).

υσῆς μέγας γενόμενος» ('Εβρ. ια' 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» ('Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». Κοινωνικὸν «Ἄινεῖτε». «Ἐλδομεν τὸ φῶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἐσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (α') ἥχου 4 «὾τι τὸ πέλαγος πολὺ» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Δίδου μοι κατάνυξιν», κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (21 Μαρ.) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἄπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

21. Δευτέρα. Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθου, ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

1. Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἴ. μονὰς διάφορα τυπικά. α) Πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος βεβαίως). β) Τὸ T.M.E. (τυπικὸν Τριῳδίου §23, ὑποσ. 17) δοίζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν. γ) Εἰς πολλὰς ἴ. μονὰς τοῦ Ἀθωνος καὶ ἀλλαχοῦ, ὁσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον ψάλλεται ἐν

τῷ ἑσπερινῷ ἢ παραλείπεται ὅλως. δ) Τέλος εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμφάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς σημείωσιν.

2. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τοιωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ), ἀπὸ σημερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἑσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀπόδειπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (23 Ἀπριλίου - 8 Μαΐου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' φόδης κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' οὗ τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. "Οταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

3. Κατὰ ταῦτα ἡ καθ' ἡμέραν σειρὰ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου (ἐκ τῆς περιόδου 23 Ἀπριλίου - 8 Μαΐου) εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἔχει ὡς ἔξῆς·

Τὸ ἑσπέρας τῆς	ψάλλονται κανὼν καὶ προσόμοια τῆς
21 Μαρτίου	24 Ἀπριλίου (օσίας Ἐλισάβετ)
22 Μαρτίου	26 Ἀπριλίου (ἰερομ. Βασιλέως)
23 Μαρτίου	27 Ἀπριλίου (ἰερομ. Συμεών)
28 Μαρτίου	28 Ἀπριλίου (τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρτ.)
29 Μαρτίου	29 Ἀπριλίου (Ιάσωνος & Σωσιπάτρου)
30 Μαρτίου	30 Ἀπριλίου (ἀποστόλου Ιακώβου)
31 Μαρτίου	1 Μαΐου (προφήτου Ιερεμίου)
4 Ἀπριλίου	3 Μαΐου (ἄγ. Τιμοθέου & Μαύρας)
6 Ἀπριλίου	4 Μαΐου (ἄγίας Πελαγίας)
11 Ἀπριλίου	5 Μαΐου (μάρτυρος Εἰρήνης)
12 Ἀπριλίου	6 Μαΐου (δικαίου Ιώβ)
14 Ἀπριλίου	7 Μαΐου (τοῦ σημείου τ. σταυροῦ)
18 Ἀπριλίου	3 Μαΐου (όσιου Λουκᾶ)*
19 Ἀπριλίου	6 Μαΐου (όσιου Σεραφίμου)

22. Τρίτη. Βασιλείου ιερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 14 καὶ 21 Μαρτίου.

* Αἱ δύο τελευταῖαι ἀκολουθίαι ὑπάρχουν εἰς διαφόρους ἐκδόσεις Μηναίων.

23. Τετάρτη. Νίκωνος δύσιου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένωρα-ξα» τὸ ἴδιόμελον «Τὴν πνευματικήν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (24 Μαρτ.) «Κεκρυμμένον μυστήριον» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ»· εἰσόδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

24. Πέμπτη. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμινος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «Ίδού ὁ νυμφίος ἔρχεται») τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει πνεύματος». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμάς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Ἡ α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου]. Καθίσματα τῆς α' στιχολ. ἀποστολικὰ τοῦ α' ἥχου (βλ. Τριῳδίου, εἰς τὸ τέλος, ἥχος α', τῇ Πέμπτῃ πρωί) «Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου», στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ «Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης», στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ». [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου], τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (βλέπε Πέμπτῃ β' ἐβδομάδος) «Χριστὸς ἡ ἀμπελος» κ.λπ.. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ώδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος «Ο κόσμος περιχαρᾶς» μετὰ τῶν εἰριμῶν αὐτοῦ καὶ τὰ δίειρμα τριῳδία τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου

κάθισμα «Σήμερον ἄπασα κτίσις»· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς στίχον «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ δευτέρου τριῳδίου «Ὄν στρατιαί»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ β' πάλιν τριῳδίου «Ἀσπόρου συλλήψεως» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ως δῶρα προεόρτια» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Μετανοίας ὁ καιρός» (δίς), τὸ ὅμοηχον μαρτυρικὸν «Πίστιν τοῦ Χριστοῦ» (ἄπαξ) εἰς τὸν οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ὁδαὶ α', γ' καὶ ζ' λιταὶ (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἄπασαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'. Μετὰ τὸν ψαλμοὺς ἑκάστης Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ζ' ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ ἀπόλυτισις.

25. Παρασκευή. τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, ὡς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς διεξάγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέρδαξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προσαώνιον» κ.λ.π. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἴλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ῃ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνώσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης (α' -Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β' -Παροιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ»,

γ' –Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἐσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁδόντος καὶ ἐπέκεινα»].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου. Ἀπόλυτος «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐν Πνεύματος ἄγιου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀλλιθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχοάντου αὐτοῦ μητρός, ἣς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννῆς καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, «ἄνευ στίχου», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης. Ἀπὸ γ' καὶvarsigma; φόδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*, ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἐξάκις μετ' ἐφυμίνου ἐκάστοτε τὸν εἰρημὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*Εὐαγγελίζου, γῆ...* Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἑορτῆς, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπόλυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «Οἱ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι» ('Εβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον δομοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔστω· ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Ἀπόλυτις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ ἀπόλυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἔξῆς αὐτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρεσει τῆς πέμπτης αὐτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἔκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ἔηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριου τὸν Θεόν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἴεροῖς ἡμῶν ἀγῶνιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρητῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἴερεὺς τὴν εὐχήν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ

έκάστω ἔθνει τὰς ἴδιας δροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδεῖξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸς ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας αὐτός, πανάγιε δέοποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ’ αἰῶνός σου εὐάρεστησάντων ἀνάπτυσσον ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἰερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Εἴδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐσπερινοῦ (βλέπε κατωτέρω 26η Μαρτίου).

26. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου». Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθίᾳ 26 μαρτύρων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου) τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προσαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρ-

χαγγέλου (Μαρτίου 26) ἔτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἴδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ» κ.λπ., μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἐμμελῶς ἢ β' στάσις τῶν οἴκων τοῦ ἀκαθίστου ὑμνου «Ὕκουσαν οἱ ποιμένες», ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν οἴκων τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» σύντομον, τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἄποδειπνον τὸ μικρόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ὡς εἴθισται. Μετὰ τὸ β' τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, [τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας]. Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, [μετὰ τὴν α' στιχολ.] «Ο μεγας στρατηγός», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἄπασα» [μετὰ τὴν β' στιχολογίαν] τὰ δύο ἔτερα· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ ὀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τῆς ἑορτῆς «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ὡς χθές, «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἐναγγελίζου, γῆ... Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὖνοι τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον «Ἐύφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί» (δι ξήτει εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς 25ης Μαρτίου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν* τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές· μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, [τοῦ ὀρχαγ-

* Ἡ περὶ τοῦ εἰσοδικοῦ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. (25 Μαρτ. §8) ἀντιφάσκει ἐμμέσως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Προθεωρίας αὐτοῦ (§38), τὸ πνεῦμα τῆς ὅποιας ἥκολου θήσαμεν.

γέλου] καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀναγνώσματα: Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. νηστ., «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Ἐβρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον δομοίως, «Ἄπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἐρημον τόπον» (Μρ. α' 35-44), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ ἾΑξιον ἔστι. Κοινωνικὸν τῆς ἐօρτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) «Ἐξελέξατο Κύριος...»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· ἀπόλυσις ώς χθές.

Σημείωσις. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὁρίζει εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἀρχαγγέλου (8ης Νοεμβρίου) καὶ κοινωνικὸν «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους...» (τῆς Δευτέρας). Ἀλλὰ ταῦτα δὲν δικαιολογοῦνται, καθόσον ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τῆς ἡμέρας στερεῖται ἴδιομέλων καὶ ἄλλων ἐօρτίων στοιχείων ἴδιαιτέρων διὰ τὸν ἀρχαγγελον· εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ λεχθοῦν εἰς ναοὺς ἐπ' ὄνόματι αὐτοῦ.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γοργορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ματρόνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (γ'-δ' αι.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950). Ἡχος β', ἐωθινὸν ι' (τυπικὸν Τριώδιον §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ»· ἀπόλυσις τῆς ἐօρτῆς καὶ ἀπόδοσις αὐτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τοιφδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἰσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρῆγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, γ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστ. ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοι-

αν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ι')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδιομελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἱεράρχου, εἴτα τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' εἰς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ Τριῳδίου «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἱεράρχου προσόμοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα –, Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ύπερομάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουαριόν τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. β' νηστ., «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Ἐβρ. α' 10 - β' 3). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Μρ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ύπακοή τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα» κατανυκτικὰ 4 τοῦ β' ἥχου «Ἡμαρτον εἰς σέ, σωτήρ» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου),

προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου «Ἄμετρητά σοι πταισαῖς» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (28 Μαρτίου) «Βίον ἀκιλήδωτον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Τὸ χαῖνον καὶ ἔκλυτον». Εἶσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἴδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρνῆς ἐσπέρας.

28. Δευτέρα. Ἰλαρίωνος δσίου τοῦ νέου, ἥγονυμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρῳδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 14 καὶ 21 Μαρτίου.

29. Τρίτη. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

30. Τετάρτη. Ιωάννου δσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615). **Τῷ πρωί.** Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Οἱ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριψίδιου «Ἄσωτας διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Ἴερεῖα ἐμψυχα» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου «Ἡλίου αὐγάσματα» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Μηναίου (31 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον· εἶσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

31. Πέμπτη. Ύπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱεροῦ. († 326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΜΗΝ

ΔΤΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΑΠΡΙΛΙΟΣ

έχων ήμέρας Τριάκοντα
΄Η ήμέρα έχει ημέρας 13 και η νύξ ημέρας 11

1. Παρασκευή. Μαρίας δόσιας της Αίγυπτιας († 522). Γεροντίου και Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῷ πρώτῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἄσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (2 Ἀπριλίου) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Οἴμοι! οἶον ἀγῶνα», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου). εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἄλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

2. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Τίτου δόσιου (θ' αἱ.). Άμφιανοῦ και Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαφαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «὾τι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἥχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δίς ἄνευ στίχων καὶ δίς ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Απολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἀγία». Εἰς τὰ καθίσματα τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου 2 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου «Ο φαιδρύνας» καὶ «Ἀθλοφόροι Κυρίου», ἀλλ' ὡς 3ον ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ὑπάρχοντος «Ἀπόστολοι, μάρτυρες» (ὅ περ ψάλλεται ὡς ἀπολυτίκιον) λέγεται τὸ παρόν (ἥχος β').

«Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις / ἔχοντες οἱ ἄγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ / τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν / καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· / αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον / τοῦ ἀօράτου ἔχθροῦ, σωτήρ, / καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» ('Ωρολ., εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια). Εὐθὺς [δό] Ἀμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς ἀπόκρεω (5 Μαρτίου). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπανσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας». 'Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρημῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ὠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς σ' ὠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Σάβ. γ' ἑβδ.). Ἀπὸ γ' ὠδῆς ὁ εἰρημὸς τοῦ Μηναίου, αἴτησις, «Οτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσωφδίον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' σ' ὠδῆς ὁ εἰρημὸς τοῦ β' τετραωδίου «Ο δι' ἀγγέλου πατδας δροσίσας», αἴτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», εἴτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Οἱ θεορόήμονες παῖδες». «Τὴν τιμιωτέρων», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομέν σε τὴν μητέρα τοῦ φωτός» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζῶντων» καὶ θεοτοκίον «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς 'Ωρολόγιον). Εἰς τὸν αἰνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριώδιου 4 ἰδιόμελα τοῦ β' ἥχου «Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε». Εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἥχου «Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν» κ.λπ. ώς ἐν τέλει τοῦ Τρι-

ωδίου. «΄Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «΄Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἄγια».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «΄Απόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ «΄Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Απόστολος Σαββάτου γ' ἐβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς (Μρ. β' 14-17). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· «΄Αξιον ἐστί· «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Έάν ύπαρχουν κόλλυβα ύπερο κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἵερέως τὰ ὄνόματα ύπερ ὃν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἴδησις. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον Σάββατον τῆς δ' ἐβδομάδος, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἐօταξομένου ἄγιου.

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Νικήτα δόσιον τοῦ ὁμοιογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ια' (τυπικὸν Τριῳδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «΄Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «΄Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο συμμαχήσας, Κύριε». Ἀπολυτίκια «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ο τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ορῶσά σε ἡ κτίσις», τὰ τριαδικὰ «΄Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα, δ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἴτα κάθισμα τοῦ Τριῳδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρόν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ια')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδια μελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριῳδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρημὸς δὶς «Ο θειότατος προετύπωσεν», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ο Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ώς εἰς τὸ Τριῳδιόν)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ φύδη. Μετὰ τὴν γ' φύδην, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν, «Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν τέταρτην φύδην, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ο θειότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ωμῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόδιμα τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βιορείας πύλης τοῦ ἵ. βήματος σχηματίζεται ἵ. λιτανεία κατὰ τὴν ἔξης τάξιν· προη-

γοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἔξαπτέρυγα, εἴτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἀσματικὸν «*Ἄγιος ὁ Θεός*» καὶ εἴτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἀσματικόν, ὁ Ἱερεύς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾶ τὴν ἄγιαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ’ αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ’ ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἴτα αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βιορείας πύλης τοῦ ἄγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἴ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς ἡὐτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸν καὶ ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἀσματικοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «*Σοφία, ὁρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἴτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὑμνὸν «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν*», δὸν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἴτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «*Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν*» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις. Ό τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγιασμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἴρεται ἐν τῷ Ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξῆς.

Αντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὑψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντιφωνον β'

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ο δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Ἄντιφωνον γ'

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἐπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν» ('Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ος τις θέλει ὅπισσα μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη δόμφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ γ' ἥχου «Ἐσπερινὸν ὅμινον» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἔκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Ἄπο. 4) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

4. Δευτέρα. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ζ' αἱ.), Θεωνᾶ Θεοσαλονίκης, Νικήτα ιερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 14 καὶ 21 Μαρτίου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ ὥρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν ὡς προδεδήλωται.

Εἰδησις. Σήμερον Δευτέρᾳ, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν» τρίς· καὶ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ ἡ προσκύνησις γίνεται οὐχὶ ἐν τῇ α' ὥρᾳ ἀλλ' ἐν τῇ θ', μεθ' ἣν αἱρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ ἴ. βήματι. Σημειώτεον ὅτι ἐν ταῖς τροιοῖς ταύταις ἡμέραις, ἐν αἷς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυροῦ, εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῆμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη δόμφαία»· δόμοιως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

5. Τρίτη. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεοσαλονίκῃ.

Εἰδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριῳδίου, ἡ δὲ

άκολουθία τῆς δης Ἀπριλίου καταλυπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἐσπέρας).

6. Τετάρτη. Εύτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὅρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην ὥδην τοῦ ἐννεαψδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ είρημοι αὐτοῦ («Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· μετὰ τὴν σ' ὥδην τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη δόμφαία», «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο» καὶ εἴτα τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως).

Σημείωσις. Οἱ είρημοι τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ, μὴ ὑπάρχοντες εἰς τὰ ἔντυπα Τριῳδία, εὑροηνται εἰς τὸ Ὁρολόγιον εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἰκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέχραξα» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριῳδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (7 Ἀπό.) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπόστολος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριῳδίου). Εἴσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζούμενων» «Οσοι πρός τὸ φῶτισμα».

7. Πέμπτη. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.).

Εἴδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἐσπερινὸν ψάλλονται 3 ἐσπέρια τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (8 Ἀπό.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἐνθα λέγονται κανόνες, μαξὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (8ης Ἀπό.), διότι θὰ παραλειφθῇ αὔριον εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τοὺς κανόνας ὅμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλησαν εἰς τὸν ἐσπερινόν.

8. Παρασκευή. Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ρώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ († 1669).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Ο δρόμος καὶ σήμερον θὰ ψαλῇ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἀνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευὴ πρωΐ, ἥχος γ') ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίζομον, θάνατον»· μετὰ τὴν σ' ὕδην τοῦ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ὁμοφαίᾳ» καὶ εἴτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεστημειώθη. Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς τὸ ὅμοούσιον κράτος» διὰ ιερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὑρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμῷ τρὶς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὄμονου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζήτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἴτα διὰ ιερεὺς αἱρεῖ τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ διὰ τοῦ Σταυροῦ, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημάτων εἰς τὸ ιερόν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἄγ. τραπέζης· εἴτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιόμελον «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ γ' ἥχου «Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου» κ.λπ.. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (9 Ἀπρ.) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Ἀνάπτανσον, σωτήρ», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν»· εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων», εἰς ἥν συνά-

πτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «”Αγγελος πρωτοστάτης». Κοντάκιον «‘Ως ἀπαρχάς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἀνευ Εὐαγγελίου).

9. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίμου ιερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 364).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ γ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (2 Ἀπρ.)., ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ γ' ἥχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ γ' ἥχου «”Οσοι φιλομάρτυρες» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «’Ανάπαισον, σωτήρ ἡμῶν» κ.λπ. Ο α' κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραφδια τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ζ' ὥδης τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἄγιων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδης τοῦ β' τετραωδίου «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «”Αξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τὸν αἰνοῦν καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου (ἥχος γ'). Άπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «’Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ γ' Σάβ. τῶν νηστειῶν (2 Ἀπρ.). Αναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἐβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ζ' 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «’Ιωάννου δούλου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Τερεντίου, Πομπήιου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἱ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ιερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821). Ἡχος δ', ἔωθινὸν α' (τυπικὸν Τριῳδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκιον «’Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «‘Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ὦσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ω θαύματος καινοῦ». Ἀπόλυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα, ε' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου ἀπὸ γ' φῶντος τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ δοίου προσόδου 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπεριτοῖς) «Πάτερ Ἰωάννη ὁσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόσαις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ». Προκείμενον καὶ ἄλληλουνιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. δ' νηστ., «Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἐβρ. ζ' 13-20). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μρ. θ' 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται σήμερον ὁ ἄγιος Γρηγόριος Ε', συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (έξ ίδιατέρας φυλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε. 9 Μαρτίου, περ. ε', §§8-10). Ἀπόστολος τοῦ ἄγιου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ξ' 26 - η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Εἰς τὴν θ'.** Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων»· ἡ ὑπακοὴ «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ δ' ἥχου «Ἡθελον δάκρυσιν ἔξαλεῖψαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (11 Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

11. Δευτέρα. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 14 καὶ 21 Μαρτίου.

12. Τρίτη. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αι.). Ἀνθούσης ὁσίας († 801).

13. Τετάρτη. Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει τὸ Τριψίδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἴδιομελον «Τοῖς τῶν ἔμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψίδιου, καὶ πάντα τὰ κατ’ ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίσος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «὾ Τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (τυπικὸν Τριψίδιου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

A'. ‘Ο μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν·» ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριψίδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αίγυπτίας καὶ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὥδην καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δίειρμον τριψίδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὥδαι τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν σ' ὥδην τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὥδη καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

B. ‘Ο μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 14ης Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ δ' ἥχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψίδιου), μὲ καταλήξεις εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν

ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) δύο «Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα», (στίχος α' «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Ως Μωυσῆς τὸν Ἰσραήλ», εῖτα (στίχος β' «Θαυμαστὸς ὁ Θεός») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός». ‘Ο ν' χῦμα καὶ ἡ ἵκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου». [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ωδῶν (Τ.Μ.Ε., Διάτ. Το. §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προσύμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ωδῆς ὁ εἰρημός «Στερεώσον, Κύριε», αἵτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἄφ' ζ' ὁ εἰρημός «Ἐβόησα ἐν δλῃ καρδίᾳ μου», αἵτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ωδαί· εἰς τὴν η' ωδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὸς λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημός «Ον στρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν】, ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ωδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρημός «Ἀσπόδου συλλήψεως». Αἵτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αὖνων], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αὖνων ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον α.λ.π., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ πρωὶ αἱ ὥραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς δοῖζεται κατωτέρω τῇ 14ῃ τοῦ μηνός.)

14. Πέμπτη. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803).

Α' . Ἀν ὁ μέγας Κανὼν ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὅρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικὰ καθίσματα τοῦ γ' ἥχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ὥδης (βλέπε τὸν προηγούμενον ὅρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστὸς ὁ Θεός»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε ἐξ Ἰησοῦ»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρας θεανγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπεριίηπτον». ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὥδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες δὲ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ διείδμον τριψίδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ τοῦ Τριψίδιου κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» μετὰ τοῦ οἶκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψίδιου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διείδμου τριψίδιου, εἰς δὲ τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» δὲ εἰρμὸς τῆς η' ὥδης τοῦ β' τριψίδιου «Τὸν ἄναρχον βασιλέα», «Τὴν τιμιωτέραν», δὲ είρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τριψίδιου «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἵτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων ἀπαντά ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὡρας, λεγομένας ὡς συνήθως, (μετὰ τὸ τρισάγιον) καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς», ἡ ἀπόλυτισ. Εἴτα δὲ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

Β' . Ἀν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλη εἰς τὸν ὅρθρον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασι-

λεῦ οὐράνιε», εῖτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὁραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὅποιας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» χῆμα.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιόμελον «Ἄντεξουσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (15 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυτιν μημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπαύριον.

15. Παρασκευή. Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Τῷ πρῶτῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὸ ἴδιόμελον «Ως ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀτ' αἰῶνος μυστήριον». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατεύθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὅμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὅρθου.

A'. Ο ἀκάθιστος ὅμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸν οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' φρὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ ἄπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χο-

ροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ σ' ὁδή, τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὔτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ὁδή (ἐν τῇ δόποιᾳ θυμιᾶ ὁ διάκονος ἡ ὁ ἰερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐξώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὥραιοτητα», καὶ ὁ ἰερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

B'. Ο ἀκάθιστος ὅμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (16 Ἀπο.).] Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὕτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ»· μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «Εὐξώμεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ «Ωρολογίῳ»). Εἴτα ὁ ἔξαψαλμος καὶ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἴτα «Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐτὶ σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθις «Τῇ ὑπερομάχῳ». Εἴτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» εἰς 6 (ἐνταῦθα ὡδαὶ α' καὶ γ'). Έν τῷ τέλει ἑκάστης ὁδῆς (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἄπο γ' ὁδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐτὶ σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἴτα «Τῇ ὑπερομάχῳ» σύντομον καὶ τὸ μεσώφδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός». Αἱ ὡδαὶ δ', ε' καὶ σ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς σ' ὁδῆς συμ-

ψάλλεται καὶ τὸ δίειρμον τετραώδιον* εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προσημάνιων, ὡς ἔξῆς.

«Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραώδιου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραώδιων·

«Κύριε, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεαρώσιμον τοῦ πρώτου τετραώδιου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραώδιου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραώδιου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς σ' καὶ τῶν λοιπῶν ὥδων, καταβασίᾳ ψάλλεται ὁ ἑκάστοτε εἶρμὸς τοῦ β' τετραώδιου.

Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἶρμὸν «Τοῦ κήτους τὸν προφήτην», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γάρ εἰ ὁ βασιλεύς», «Τῇ ὑπεριουάχῳ» ἄπαξ, ἢ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναππομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «Τῇ ὑπεριουάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὴν η' ὥδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγίου Πνεύμα, τὸν Κύριον...»). Εἶτα «Ἀίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἶρμὸς «Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἶρμοῦ «Ἡσαΐα, χόρευε».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόδιοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη,

* Εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ παραλειφθοῦν τὰ τετραώδια (τὰ ὅποια περιέχουν μαρτυρικὰ καὶ νεκρώσιμα τροπάρια), «διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐօρτάσιμον», ὡς σημειοῖ καὶ ὁ δσιος Νικόδημος ἐν τῷ Θεοτοκαριῷ αὐτοῦ, ἀντὶ τῶν τετραώδιων συμφαλῇ εἰς πάσας τὰς ὥδας καὶ δευτέρος κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁμόηχος καὶ ὁμόειρμος μὲ τὸν τῆς Ἀκαθίστου, ὃν βλέπε ἐν τέλει τοῦ ὡς ἄνω Θεοτοκαρίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ μετὰ τὴν σ' ὥδὴν ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἶρμοι τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου.

«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυτις ώς συνήθως. (Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ώς διατυποῦται κατωτέρῳ.)

16. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἱεροφάνειᾳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ».

‘Αν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὅρθρος τελεῖται ώς ἔξῆς. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτηρίον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου* «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν είριμῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» ἄπαξ. Ἄφ' οὖτε τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ» χῦμα, ὁ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι οἱ είριμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἀπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀρ' αἰδονος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ.

‘Αν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη χθὲς εἰς τὸν ὅρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἀν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθως τῆς λει-

* Ἡ ὁ ἔτερος ὁμόειρμος κανών, ἀν ὑπάρχῃ, καθόσον ὁ κανὼν τῆς Ἀκαθίστου προεψάλη ὥδη εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

τουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» ('Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περούδι († 344). Ἀγαπητοῦ Πώμης († 536), Ἄδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἦχος πλ. α', ἔωθινὸν β' (τυπικὸν Τριῳδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὤ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα θά τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (β')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδιομελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῷον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ὁσίας καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπεροῖς) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματα μου», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν σοί, μῆτερ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. θ' 11-14). Εὐαγγέλιον διμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». ποινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α' ἥχου 4 «Κύριε, ἄμαρτάνων» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (18 Απρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 18. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαῖων.** Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.
Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 14 καὶ 21 Μαρτίου.
- 19. Τρίτη πρὸ τῶν Βαῖων.** Παφνούστιου ἵερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.
- 20. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαῖων.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου († 1310)· Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἵερομάρτ. (ζ' αἱ.).
Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.
‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (21 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.
- 21. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαῖων.** Ἰανουαρίου ἵερομάρτ. († 305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599)· Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).
- 22. Παρασκευή πρὸ τῶν Βαῖων.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἱ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἱερῃ, Νεάρχου μάρτυρος.
Τῷ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.
‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἴδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ὄγιαν ἐβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἴδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «΄Αξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν τοῦ ἀγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «΄Ασπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ὄντα λογίου). Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν» (τυπικὸν Τριῳδίου §60).

23. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303). (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου, §§10-12.)

Σημείωσις. Η ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος θὰ ψαλῇ μεταπεμένη τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακανησίμου (2 Μαΐου).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τυπ. Τριῳδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ' ἐκφωνήσεως «΄Οτι ηύλόγηταί σουν» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «΄Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραώδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ Τριῳδίου «΄Υγρὰν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' φόδη ἀμφοτέρων τῶν τετραώδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρῳ στίχου) καὶ εἴτα ὁ εἰρημὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Έξαποστειλάρια «΄Άγιος Κύριος» [τὸ «΄Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριῳδίου «Λόγω σου, Λόγε» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστὸς» ἄπαξ. Εἰς τοὺς αὖνος τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἄγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλῃ, «΄Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς ἡ γ' ὥδη τοῦ α' καὶ ἡ σ' ὥδη τοῦ β' κανόνος. "Αν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσόδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «὾οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Ἡν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἰριμὸς τῆς θ' ὥδης «Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἷνον ἀλληλούια» ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἡ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μηνιμόσυνων δὲν τελεῖται, μημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἀν δεήσῃ, τῶν τε θνεάτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε T.M.E., σ. 352, σημ. 35).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ὁάπτου ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τυπικὸν Τριῳδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἴδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ο ἐπὶ πώλου ὅνον καθεοθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου. Προκείμενον, ἔχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον». στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰδιμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης φόδης· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐδὲ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οὕκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδιμοὶ τοῦ κανόνος «”Ωφθησαν αἱ πηγαί· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ εἰδιμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «”Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἴδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς: Ἀπόστολος Κυρ. Βαῖων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 5 ('Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Ἔδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἰερέως κλάδους βαῖων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ἴδιόμελα τῆς ἐορτῆς, εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ὡδῆς ὁ εἰρημὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἔκουσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Η ώς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἐβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ο ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Τυπ. Τριῳδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίας τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείας (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου ἀναγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 25ης Απριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ο Ιακώβ ὡδύρετο»)· ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

25. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ἔηρανθείσης συκῆς». † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἱ.).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου θὰ ψαλῇ μεταπιθεμένη τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου (3 Μαΐου).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Εἴτα αἱ ὕραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Ο Ιακώβ ὡδύρετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριῳδίου §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριῳδίου §§ 23 καὶ 70).

Ο ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τυπ. Τριῳδίου §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «πρεσβείας τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεστημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' φόδην.

26. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἴερομάρτ. († 332), Γλαφύρας καὶ Ιούστας ὁσίων († 322).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωΐ [ἀναγινώσκονται ἔτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὕραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριῳδίου §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγ. Τοίτη ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριῳδίου §§ 23 καὶ 74).

‘Ο δόρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τυπ. Τριῳδίου § 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδού ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ώς προεσημειώθη.

27. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόροντος γυναικός». Συμεὼν ἐπίσκοπου Ιεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἵερομάρτυρος († 107).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρὸ τοῦ [ἀναγινώσκονται ἔτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψάλτηρ. (ιδ'-κ') καὶ εἶτα] αἱ ὁραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριῳδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἵ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριῳδίου § 77).

‘Ο δόρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ώς εἴθισται καὶ ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., [«὾τε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»,] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυτης «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὀδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

28. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἔορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπεροφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Εἴδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὃς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτη πρωΐ. ‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ώς εἴθισται καὶ ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ

(Τυπ. Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α' Κορ. ια' 23-32). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸν καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθήτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῷ ὅρθῳ «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...»

Τὴν ἐσπέρον τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ό δρθος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυτις «Ο ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

29. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἄγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Ἰάσωνος καὶ Σωσιτάρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ιωάννου (Καλοκένους) μητροπολίτου Θηβῶν († ιβ' αἱ.).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρώι. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχῆν τῆς θ' ὥρας «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτις «Ο ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας».

Ο ἐσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθηλώσεως), ἀρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυτιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος» οἵ χοροὶ ἀρχονταὶ τῶν ἀποστίχων «Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν» κ.λπ., ἐνῷ οἱ ἰερεῖς τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἵ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον»· εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτίκια «Ο εὐσῆμων Ιωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς

μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «‘Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἔκουσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ο ὅρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α΄ πρωινὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ώς εἴθισται (Τυπ. Τριῳδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιτάφιου καὶ τοῦ ἵ. Εὐαγγελίου. Ἀμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσσχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφίᾳ», αἵρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἵ. βῆμα, ἐνῷ ψάλλονται τὰ τροπάρια «‘Οτε κατῆλθες», κ.λπ.. Εἴτα τὸ τροπάριον «‘Ο συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἔτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουάριον ζήτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξιποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «‘Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἔκουσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

30. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθιδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ιακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εύροιας, Ἀργυροῦς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικροίδιῳ († 1725).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρώτῳ. Ο μέγας ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ώς εἴθισται (Τυπ. Τριῳδίου §86). Εἰσοδος μετ’ Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α΄ «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ΄ «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιε΄ «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου») κτ.λ.: ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὅμινος «Σιγήσατω πᾶσα σάρξ». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἥχον β΄ τὸ «Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΗΝ

ΜαΐΟΣ

ΜΗΝ ΜαΐΟΣ

Έχων ήμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ή ήμέρα έχει ὥρας 14 καὶ ή νὺξ ὥρας 10

1. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ιερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ή παννυχίς. Περὶ ὡραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης φόδης (καὶ τῆς η' φόδης) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρημούς ἐκάστης φόδης ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρημοῦ τῆς θ'), οὔτε αἵτησεις λέγονται οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὔτε θυμίασις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' φόδην λέγεται αὕθις ὁ εἰρημὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπόλυτίκιον «Οτε κατῆλθες», ἡ ἐκτενῆς καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐρανίε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὅλοκληρον τὴν Ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἄγ. τραπέζης, ἔξέρχεται τοῦ ἱ. βήματος ψάλλων εἰς ἥχον πλ. α' τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», διν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἴτα ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στι-

* Οἱ εἰρημοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

χηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἔως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν, ἔνθα δὲ ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μq. 1c' 1-8)· οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ὄρθρος. Όι ιερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τοῖς τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» τρίς· εἴτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῷ δὲ ιερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἄναστήτω ὁ Θεός» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἴτα δὲ ιερεὺς αὕθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτή μεγάλῃ, ἐκφώνησις «὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' ὡδῆς τοῦ Πάσχα «Ἄναστασεως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ δὲ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἡ τοι δὲ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια ἑκάστης ὡδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὡδῆς πάλιν δὲ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ τὸ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἡ τῷ Ιεραπικῷ. Ἀπὸ γένετος δὲ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἄναστασιν Χριστοῦ» τρίς καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρίς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ὡδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ δὲ αὔρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὥ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ νίὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὥ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ πεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νίὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἰερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Ἐᾶ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ὁ α' χορὸς φάλλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός».

Σημείωσις. Ο κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἰερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὁρθὸν» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «“Οσοι εἰς Χρι-

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελείᾳ ἰερέως Κων. Παπαγιάννη).

στόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ιω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλούια)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἥ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνῳ παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· τὸ αὐτὸ τοὶς σύντομον (εἰς ὥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἰερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἄληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἴτα δὲ ἰερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἄπαξ)· εἴτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) δὲ ἰερεὺς ψάλλει ἥ ἐκφωνεῖ ὀλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Η τάξις αὐτὴ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἄπασαν τὴν διακανήσιμον ἑβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακανησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὡρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομέ-

* Οἱ παρόντες στίχοι εὗρονται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

νη τρίς (ώς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἡ τῷ Ὡρολογίῳ), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυτις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὅρθου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηραφικόν.

4. Ἐάν γένηται ἐν τῇ διακαινήσιμῳ ἑβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκη παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἑξόδιος ἀκολουθία (ὅρα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως» καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπουντιν ἔναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὁρίζουντι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτις λέγεται «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὅμινος «Χριστὸς ἀνέστη».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὅρθον, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Οτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἥχου «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς» π.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Ἀπολίσιον 23) τὸ αὐτόμελον «Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἄξιας τοῦ ὄνοματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σπιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εύθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἵερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βη- μοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὕσης ὄψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ιω. α' 19-25), τὸ ὄποιον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμ- βάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Κα- ταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σω- τὴρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ως τῶν αἰχμαλώτων» καὶ ὁ α' χορὸς αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χρι- στός», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

2. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου. Ἀνακοινίδῃ τῶν Ἱ. λειψά- νων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). Ἡχος β'.

Εἰδήσεις. 1. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολου- θία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου §§1-3).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μετατίθεται τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου (βλ. τὴν σχετικὴν σημείωσιν ἐκεῖ).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωῒ. Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκο- λουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «Οτι πρέπει σοι» ἐπακοιλουθεῖ τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, εἰς ἥν ἀνα- γινώσκεται τὸ τῆς Τοίτης ψβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἄπαξ χῦμα, καὶ ἀνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅς τις κα- ταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Οἱ ἵερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὅμο- ειρμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ὑπέρ ἡλιον ἐξήστρα-

ψεν» ἀνὰ 4. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης ὡδῆς ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· ἀφ' εἰς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἀγίου Γεωργίου]· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τοῖς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τοῖς χῦμα. Μετὰ τὴν η' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἡ θ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προσύμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τοῦ ἀγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθὺς δὲ εἰρημὸς «Οἱ ἄγγελοι ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀγίου «Ἐαρὶ ἥμιν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθίς τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἀγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέօρτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερόν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ως τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ηρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11). ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Θεόν οὐδεὶς ἔώρακε πώποτε» (Ιω. α' 18-28). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαι-

ρέτως «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ’ ὄνόματι τοῦ ἀγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἴς μνημόσυνον»)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ώς χθές.

3. † Τρίτη τῆς διακαινούσιου. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἱ.). Ἡχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Ειρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ ὡσαύτως μνήμη τῶν δοσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοὺ Πεντέλης.]

Εἰδήσεις. 1. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (τυπικὸν 25ης Ἀπριλίου, §§1-2).

2. Τὸ Τ.Μ.Ε. καὶ τὰ ἄλλα παλαιὰ Τυπικὰ δὲν προβλέπουν τὴν περίπτωσιν ἀλλεπαλλήλων μεταθέσεων τριῶν ἀκολουθιῶν (τοῦ ἄγ. Γεωργίου, τοῦ ἀποστ. Μάρκου, καὶ τοῦ ἄγ. Ἀθανασίου), διὰ τούτο αἱ περιπτώσεις αὐταὶ ἀντιμετωπίσθησαν ποικιλοτρόπως καὶ ὅχι πάντοτε ἐπιτυχῶς. Ἡ προτιμοτέρα λύσις ἀσφαλῶς εἶναι νὰ μὴ παραλειφθῇ καμπία ἀκολουθία, ἀλλὰ νὰ ψαλῇ ἑκάστη ἐξ αὐτῶν μόνη μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀπὸ Δευτέρας ἔως Τετάρτης. Τοῦτο δρίζεται καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ ἰερέως Κων. Παπαγιάννη (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) §§ 1261, 1263 καὶ 1264. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ παρέχεται ἡ δυνατότης νὰ συμψαλῇ καὶ τυχὸν τοπικῶς ἐօρταξόμενος ἄγιος (βλ. καὶ τὰς ἐν τέλει τῆς ἡμέρας σημειώσεις).

Ἄντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόδομια 3 εἰς 4, Δόξα, «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «‘Ο Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ». Ή ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ώς συνήθως. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «‘Ο τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, «‘Αναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅποξ, εἴτα τὸ

ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ αὕθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἡ ἀπόλυτική τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

Ἄντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «“Οτι πρέπει σοι» εὐθὺς οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ...»). Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης ὡδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστός ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 25ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ εὐαγγελιστοῦ], εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τοὶς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τοὶς χῦμα. Μετὰ τὴν η' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' ὡδὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἴτα ὁ εἰρμὸς «Ο ἄγγελος ἐβύό... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ αὕθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας». Εἰς τοὺς αὖνος, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον» καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιομελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσόδον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ἀπόστολε ἄγιε», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἄντι τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον ἀποστολικόν (25 Ἀπρ.). Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ» (Α' Πέτ. ε' 6-14). ἀλληλουιάριον τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα (ζήτει ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Ο Πέτρος ἀναστάς» (Λκ. κδ' 12-35). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσο-

στόμιον· κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» [καὶ εἰς τὸν ἐπ’ ὄνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ τιμωμένους ναοὺς «Ἐίς πᾶσαν τὴν γῆν»]· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Σημειώσεις. 1. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν δύναται νὰ ψαλῇ καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου (΄Απρ. 30), ἐὰν τυχὸν ἔορτάξεται τοπικῶς ἡ μνήμη αὐτοῦ, τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου μετατιθεμένης ἐν μᾶζῃ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ Τρίτης ἔως Σαββάτου τῆς διακανησίμου.

2. **Διάταξις εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ τῆς Διακανησίμου** (Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, ἡ Σαββάτω) συμφάλλεσθαι δύο ἀκολουθίας ἔορταζομένων ἀγίων μετὰ τῶν ἀναστάσιμων ὑμνῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένδραξα», εἰς στίχους 10, ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἑνὸς ἀγίου προσόμοια 3 καὶ τοῦ ἑτέρου ἄλλα 3, Δόξα, τοῦ ἑνὸς ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἡμέρας εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὸ μέγα προκείμενον τῆς ἡμέρας ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώτῳ εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἥχου τῆς ἡμέρας καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τοῦ ἑτέρου ἀγίου, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων καὶ αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἡ ἀπόλυτος τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὴν μεγ. συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Οτι πρέπει σοι» ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰδομῶν εἰς 4, εἰς κανὼν τοῦ ἑνὸς ἀγίου καὶ εἰς τοῦ ἑτέρου, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ὁ εἰδομὸς τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως· ἀπὸ γ΄ ὥδης ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἑνὸς ἀγίου· ἀφ’ σ’ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἑτέρου ἀγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν δύο ἀγίων], «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἀνὰ τοῖς χῦμα· ἀντὶ τοῦ «Τὴν τιμιωτέραν» ψάλλεται ἡ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς [καὶ ἡ θ΄ ὥδη τῶν δύο ἀγίων], ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ΄ καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ· ἔξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῶν δύο ἀγίων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα· εἰς τοὺς αἰνούς, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, εἶτα 3 στιχηρὰ τοῦ ἑνὸς ἀγίου καὶ ἄλλα 3 τοῦ ἑτέρου (μὲν ἀριθμοδίους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα), καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα, Δόξα, [τὸ ἴδιόμελον τοῦ περισσότερον τιμωμένου ἀγίου], Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα· ἀντίφωνα καὶ εἰσόδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», τὰ ἀπολυτίκια τῶν δύο ἁγίων, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· «“Οσοι εἰς Χριστόν”· Ἀπόστολος τοῦ ἐνὸς ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑτέρου, καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα· κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» (καὶ τῶν ἁγίων).

4. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ιλαρίου ὁσίου. Ἡχος γ'.

Σημείωσις. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὡς μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μετατίθεται ἐφαρμοζομένης κατ' ἀναλογίαν τῆς σχετικῆς προβλέψεως τοῦ ΤΜ.Ε. διὰ τὴν μνήμην τοῦ ἀπόστολου Μάρκου (τιτ. διάταξις 25ης Ἀπρ. §1), καθόσον αὐτὸν τὸ Τ.Μ.Ε εἰς τὰς τυπικὰς διατάξεις τῆς 2ας Μαΐου (§4 καὶ §7) δὶς ὁρίζει «ὅρα τὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας ἐν τῇ ἔορτῇ τοῦ ἀπόστολου Μάρκου».

‘**Ἡ θ' τοῦ Πάσχα,** ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένωραξ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 «Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἴεράρχην», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἶσοδος, «Φῶς Ἰλαρίον» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκένωραξ» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἥχου «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἴερόν» εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἴεράρχου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, τὸ ἀπολυτίκιον «Στῦλος γέγονας» καὶ αὖθις «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ἡ ἀπόλυτις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι». Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνὰ 4· ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὡδῆς ὁ εἰρημὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ

τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὁρθὸν» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἰεράρχου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 2ας Μαΐου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἰεράρχου], «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ'). Μετὰ τὴν ἡ' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», καὶ ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα [εἰς 4 καὶ ἡ τοῦ ἄγιου εἰς 4], εἶτα ὁ εἰρμὸς «Οἱ ἄγγελοι ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἄπαξ). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἰεράρχου «Ἀρχιερέων τὸ κλέος» καὶ αὖθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αὖνος, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἰεράρχου προσόμοια 3 «Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, τοῦ ἄγιου «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τοίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἰεράρχου «Στῦλος γέγονας», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι» καὶ τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: τοῦ ἄγιου, Ἱαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἥγουμένων ὑμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: Τετ. διακαιν., «Είστηκε ὁ Ἰωάννης» (Ιω. α' 35-52), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα· κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεντὸ «Χριστὸς ἀνέστη»· ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

5. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Εὐφραίμ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου. Ἡχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὔρυτανος (21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτσῃ.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώφ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν» (Πρξ. β' 38-43). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ἄνθρωπός τις ἦν» (Ιω. γ' 1-15).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα (πρβλ. T.M.E., 23 Ἀπριλίου §26). εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

6. † Παρασκευὴ τῆς διακαινούμοιου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ δοσίου τοῦ ἐν τῷ ὅρε Δομβοῦς († 1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Δράμας. Ἡχος πλ. β'.

Ἄντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἀρχεται ὁ β' χορὸς) «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἴτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Ἀπόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡχος α'.

* Καταχωρίζεται ὡδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εύρισκεται ἐλλιπές (ὅρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Ἐκκλησία, NH', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἄπαισι τοῖς προστρέχοντοι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἀμισθον ὅντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

«'Ο ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώνως ἀναβλύζων ίάματα· φέρε προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ϕῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά.

Κανόνες, δὲ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ δὲ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὥδης καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὥδην, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν σ' ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδη τῶν κανόνων· εἴτα ἡ θ' ὥδη τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Οὐ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐτὶ σὲ αἰνοῦσιν». Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἱνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενάτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πετρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον δομοίως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Ιω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Οὐ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε., τὸ μεγαλυνάριον «Ὕδωρ τὸ ζωήρυτον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἔβδομάδι.

7. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303). Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρᾶξ. γ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἔβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀπόστολου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449). ‘Εωθινὸν α’.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1835).

Σημείωσις. Μὴ προβλεπομένης εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. εἰδικῆς περιπτώσεως διὰ τὴν μνήμην τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἡ ἀκολουθία θὰ ψαλῇ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ὁμοίαν περίπτωσιν τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου, §§ 7-9).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ώς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὰ 6 ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «Ο θεατής τῶν ἀρρήτων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὸν νιόν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε», καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄ ἡμεῖς μὲν ἰστάψεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Πρόσσχωμεν' σοφίᾳ· πρόσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ω τοῦ παραδόξου θαύματος» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τοῦ

εὐαγγελιστοῦ «΄Απόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«Νῦν ἀπόλύεις»· τρισάγιον (δι περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δὲ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», Δόξα, τοῦ ἀγίου «΄Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...» [ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ἴερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη】.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν δύο πρῶτα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ» καὶ «Ἄψαι Θωμᾶ», εἴτα τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ τρίτον στιχηρὸν τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων»· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυύλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «΄Αναπεσών ἐν τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «΄Επέστης ἡ ζωή»· εἴτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «΄Ιδών μου τὴν πλευράν» (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «΄Εκ νεότητός μου»· προκείμενον «΄Επαίνει, Τερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἀπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὅποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἴ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· δὲ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

KANONEΣ, δὲ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 4, καὶ δὲ τοῦ ἀποστόλου ἀνευ εἰρημῶν εἰς 4· μετὰ τὴν γ' ὡδὴν ἡ ὑπακοὴ τῆς

έορτῆς «‘Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ οἶκου χῦμα· μετὰ τὴν σ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἔορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἔορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἵ εἰριμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «‘Αναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἔορτῆς, ἥ τοι ὁ είριμος «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 τροπάρια ἀνὰ μίαν, εἴτα ἡ θ' ὡδὴ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4, καὶ ἐν τέλει καταβασία ὁ είριμος «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «‘Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τῆς ἔορτῆς «‘Ἐμῶν μελῶν χειρί σου» ἄπαξ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Θεολογῶν ἐβρόντησας» καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἔορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἥ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου *Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον*), ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἔορτῆς 3 «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀποστόλου ἔτερα 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου *«Ἐνάγγελιστὰ Ἰωάννη»*, Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς *«Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ»*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. *«Ἐύλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη»* τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ *«Χριστὸς ἀνέστη»* ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», τοῦ εὐαγγελιστοῦ *«Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ»*, καὶ εὐθὺς κοντάκιον *«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»*. Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαϊου 8, «*Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (*Α'* Ἰω. α' 1-7)· ἀλληλουιάριον τῆς ἔορτῆς (*ἥχ. πλ. δ'*)· Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, θ' ἐωθινόν, *«Οὕσης ὄψιας»* (*Ιω. κ' 19-31*).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως ὁ είριμος «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα»*.

KOINΩΝΙΚΟΝ *«Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια»*. Ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη*· ἄπαξ· *«Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου»*. Ἀπόλυτις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἀπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἴτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὔριον αἱ καθ. ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἔορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημη. 4).

4. Εἰς τὸν ὅρθον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἴτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὔριον ἔως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ). **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν».** Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἶρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὔριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» **ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἐκτὸς ἀν δοιςη ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας φάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

9. Δευτέρα. Ἡσαΐου προφήτου (η' αἱ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. β' ἑβδ. Ιωάννου (Ιω. β' 1-11).

10. Τρίτη. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

11. Τετάρτη. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἵερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεοσαλονίκης ἵσταποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ε' 17-24).

12. Πέμπτη. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήραις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. ε' 24-30).

13. Παρασκευή. Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ε' 30-ζ' 2).

14. Σάββατον. «Ἄποδοσις τῆς ἔορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἰστδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἵερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπρόγαμον δεξῆλη».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἰδιόμελα τῆς ἔορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τοίς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς (τοίς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀναστασιν Χριστοῦ», ὃν ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὃ τῆς ἔορτῆς μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ καὶ ὃ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «Ιδών μου τὴν πλευράν» (ὅρα Κυρ. Θωμᾶ πρωΐ)· ἀφ' ζ' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἔορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἔορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἴδομοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη

τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρημὸς «[‘Ο ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τὸν αὐτὸν, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα...»), ἀναστάσιμα 3 καὶ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἄντει εἰς τὸν στίχον τῶν αὖτων) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λ.π., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ’ ἡμέρας ὥκτω», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ε' 21-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ἰω. (Ἰω. σ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὠδῆς τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ *Eīdomen...* «Χριστὸς ἀνέστη».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσὴφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἱ.). Ἡχος β', ἐωθινὸν δ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεοσαλονίκῃ διαλαμψάντων ἀγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Απριλίου)· γ') Ἁλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (1685)· δ') Σεραφεὶμ ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἵ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἐσπέρια, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναικεῖς», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ο εὐσήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., «Ο εὐσχήμων Ιωσῆφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' φόδην τὰ δύο μεσῷδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου, ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ώς ἔξης·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἷρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὁ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ νίος ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλουν...»

Εἶτα «Ο ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νίος ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύ-

ρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλόγημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρᾶξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπό Αρμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορτάζομένου ἀγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῷ· ἥχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὃς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· δὲν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκάρων, Νικόδημος ὁ ἔνθερμος».

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὸ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἱερῆς ψάλλονται ὡς ἔξης: «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὅρθου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἐως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἑβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὁδήγην» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῷ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἔξης· ἥχος β'.

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύπτειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος».

16. Δευτέρα. Θεοδώρου δσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. δ' 46-54).

17. Τρίτη. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. π' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 27-33).

18. Τετάρτη. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. π' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 35-39).

19. Πέμπτη. Πατριαρχίου ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιωμαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. π' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 40-44).

20. Παρασκευή. Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φτιλιππίσιας (α' αἰ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων, ὕδρυ τῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. π' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιως, Παρ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 48-54).

21. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἐλένης († 327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἵσταστοπόλων.

Μή προβλεπομένης τῆς παρούσης περιπτώσεως ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε., ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου κατ' ἀναλογίαν παρεμφερῶν διατάξεων (προβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπρ. §§21-22, καὶ 25 Ἀπρ. §§7-8). Τὰ ἴδιομελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «‘Οτε κατῆλθες», Δόξα, «‘Ο εὐσχήμων· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς· ὁ προοιμιακὸς (ἀνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», είς στίχους 6, ίδιομελα τοῦ Πεντηκοσταρίου 3, καὶ τῶν ἀγίων ἔτερα 3, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλουσίων δωρεᾶν», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Αἱ μυροφόροι γυναικεῖς».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός», εἴτα στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄχηματα αὐτοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, «Οὐ εὑσχήμων Ἰωσήφ», «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ἡτήσατο Ἰωσήφ» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν), τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ τοῦ μηναίου «Νέος γέγονας Δανίδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός» (ὅρα Σαβ. μυροφ. πρωΐ). Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

“**Ἔχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχονσα.**

Πρὸς τὸ μνῆμά σου, σῶτερ, / αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἐλθοῦσαι / τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις / ὡς βροτόν σε κατηπείγοντο· / ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν· / ἀνέστη ὁ Κύριος, / δι' ὃ κηρούξατε ἀποστόλοις / τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.

Τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἡ εὐσημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

‘Ηχος β’. Τὰ ἄνω ξητῶν.

Τὰ μύρα, σωτήρ, γυναικες προσκομίζουσαι / ἐξήτουν
σπουδῆ μυρίσαι σε, φιλάνθρωπε, / ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος
πρὸς αὐτὰς ἐβόα· / Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος / πατή-
σας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ δόρθουν –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως
αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα»
(Ιω. 1' 9-16). Εἴτα **«Ἀνάστασιν Χριστοῦ»**, δι ν' ψαλμὸς χῦμα,
Δόξα, **«Ταῖς τῶν θεοστέπτων»**, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δι τῶν μυροφόρων **«Ἐσταυρώθης σαροκί»** μετὰ
τῶν εἶδομῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντά-
κιον τῆς ἑορτῆς **«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις»**, εἴτα τὸ
μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου **«Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας»**,
Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔξης κάθισμα τῆς ἑορτῆς·

‘Ηχος β’. Αὐτόμελον.

Αἱ μυροφόροι δόρθοιαι γενόμεναι / καὶ τὸ μνῆμα κενὸν θε-
ασάμεναι / τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον· / τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ
κραταιός / καὶ τοὺς ἐν ἄδῃ ἥρπασε τῶν δεσμῶν / κηρύξατε
παροησίᾳ / διτὶ ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς / δωρούμενος ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Αφ' οὐδὲν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ
συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἶδομοὶ **«Ἀναστάσεως ἡμέρα»**: **«Τὴν τιμιω-
τέραν»**, **«Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»**.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου **«Οὐκ ἔξι ἀνθρώπων
εἰληφε»** καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) **«Γυναικες
ἀκοντίσθητε»**.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀπὸ τοῦ στίχου **«Τοῦ ποιῆσαι ἐν
αὐτοῖς»**, ἀναστάσιμα στιχηρὰ 3 **«Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις»**
κ.λπ. καὶ προσόμοια τῶν ἀγίων ἔτερα 3 **«Χαῖρε, Κωνσταντῖνε
πάνσοφε»** κ.λπ. (παραλειπομένου τοῦ δ'), Δόξα, **«Ο τῶν ἀνά-
κτων ἄναξ»**, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, Ἡχ. β', **«Ἡλθον ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον»** (Σαββάτῳ πρωΐ, εἰς τοὺς αἰνους)· δοξολογία μεγάλη,
καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς» (Πρᾶξ. ας' 1, 12-20). Ἐναγγέλιον ὁμοίως, ζήτει Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φᾶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Βασιλίσκου μάρτυρος († 308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ μνήμη τῆς β' Οίκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινούπολει (381). «Τίχος γ', ἔωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἀπόστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ο τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ σποᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ

ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ΄ ὡδὴν τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ρῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*: μετὰ τὴν ζ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ΄ ὡδὴ τοῦ Πάσχα ώς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἴται «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ὅγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ΄ 32-42). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, «*Ἄνεβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ιω. ε΄ 1-15). Εἰς τὸ Εξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ* τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «*Θαυμαστὸς ἐνδόξως*» (μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κοντάκιον *τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ* τὸ παραλύτου «*Τὴν*

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «*Τὴν ὁραιότητα*», προτιμητέον τὸ ἔξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παραληπτικῆς).

«*Τὸν ἀκατάληπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὅμοιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώριος, θεομῆτος μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι’ ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σου Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».*

ψυχήν μου, Κύριε», ἀπό δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

23. Δευτέρα. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ᾱ 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Ἰωάνν. (Ιω. c' 56-69).

24. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Συμεὼν δοσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει († 590).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ᾱ 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Ἰωάννου (Ιω. ζ' 1-13).

25. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἡ γ' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμφάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἀναλόγους διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (πρβλ. 2 Μαΐου §7, καὶ 8 Μαΐου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐνύφραινέσθω»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Προδρόμου, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης τῆς σῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διδάσκοντός σου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς», Δόξα, «Ως θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλαστ», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο πάντων ἐπιστάμενος», [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τοῦ προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο δεσπότης τῶν ὅλων», [μετὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ προδρόμου «Ο Ἡρόδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ» (ὅ ζήτει ὡς α' μεσώδιον κάθισμα, μετὰ τὴν γ' ὠδήν).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου. Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου». Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου ζήτει τῇ Πέμπτῃ γ' ἑβδομ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ὅ μὲν πρῶτος μετὰ τῶν εἰρημῶν ὁ δὲ δεύτερος ἄνευ εἰρημῶν καὶ ἄνευ τῶν τριαδικῶν τροπαρίων) καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ β' μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ». Ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξας». ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν), καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ ἔτερα 3 τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. (ἄπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες, ἀδελφοί». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούστης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Ἐύλογημένη» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ πάσχα.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ «Ως θεῖον θησαύρισμα», κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 24ης Φεβρ.- τοῦ προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φᾶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15).^{*} Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ιω. ζ' 14-30).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγὼ ἐν αὐτῷ, εἴπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φᾶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλὰξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανών, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἀν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἐπηξας» (ὅρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἔως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

26. Πέμπτη. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. η' 12-20).

27. Παρασκευή. Ἐλλαδίου ἴεροιμάρτυρος (ζ' αἱ.). Ιωάννου ὅμιλοιγητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. η' 21-30).

* Ἄλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς, ἵχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός».

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Πάρου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος συμφάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (πρβλ. T.M.E., Μαΐου 21, §6, καὶ Ἀπρ. 23, §§30-32).

28. Σάββατον. Εύτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244). μνήμη α' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. Ιβ' 1-11).

Εύαγγελιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. π' 31-42).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἔορτή, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἔσαυτὸν ὥμιλόγει». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ὀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἔορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ως ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα

καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν είρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ἡ θ' φόδὴ τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τὸ ίδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε' Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πράξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται δὲ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

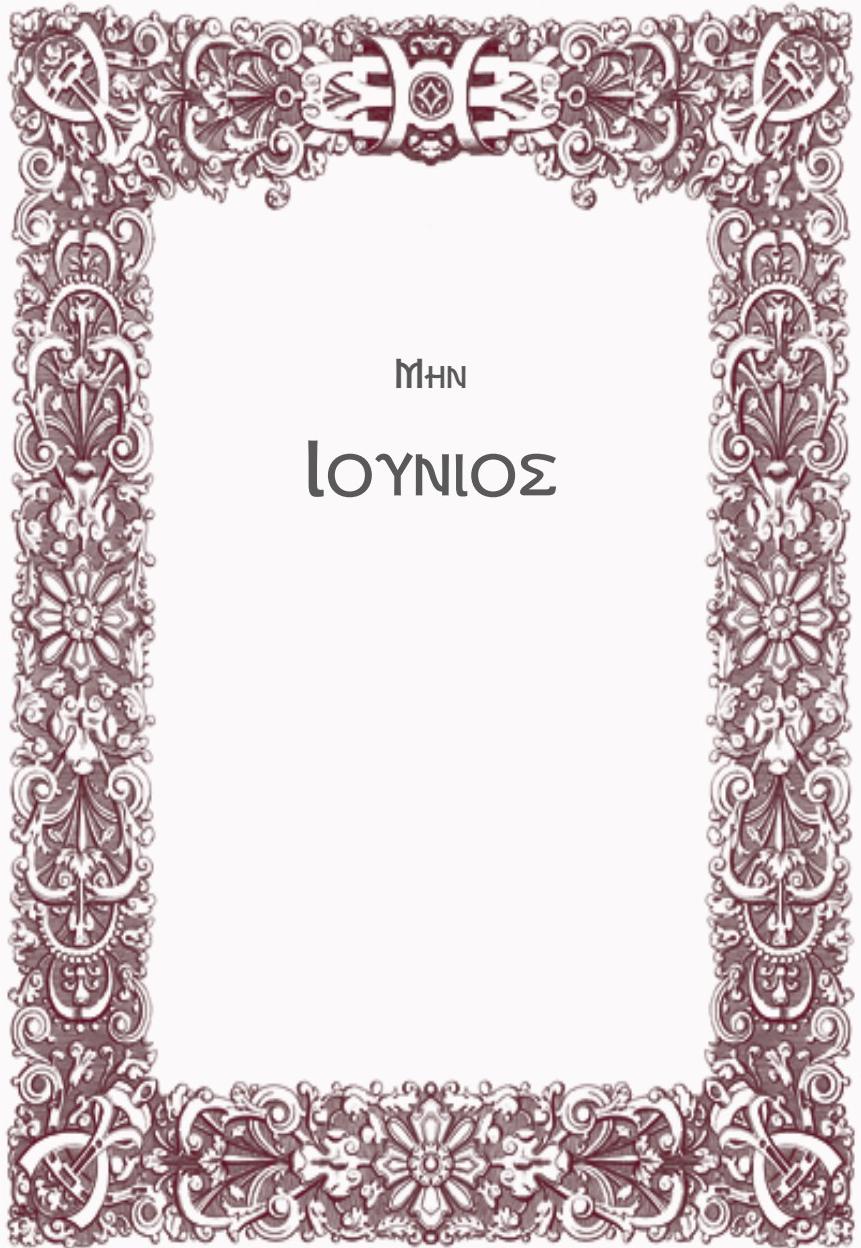
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. η' 42-52).

31. Τρίτη. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. η' 51-59).

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἦ μέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 9

- 1. Τετάρτη.** «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος († 166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ ταῦτα τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὅρθῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 5-14).

Εἰδησις. Ἐπειδὴ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου ἔχουν συνταχθῆ διὰ τὴν ἐπός Πεντηκοσταρίου περίοδον, σημειοῦνται ἐν αὐτῷ νὰ ψαλοῦν θεοτοκία ἢ σταυροθεοτοκία καὶ οἱ κανόνες τῆς Ὁκτωήχου· ὅμως μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται ἴδιόμελα, καθίσματα καὶ κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου.

- 2. Πέμπτη.** Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμιλογητοῦ († 828)· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Αγαρηνῶν.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ο πατάξας Αἴγυπτου» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

- 3. Παρασκευή.** Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὸν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

4. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Πεντηκοσταρίου συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου ἐξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος· Ἀπόστολος· ἰεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον· ἰεράρχου, 21ης Μαΐου (Ιω. ι' 1-9). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τοῦ ἄγιου «Εἰς μνημόσυνον»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη τὸ ὄνομα».

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἰερομάρτυρος († 362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἱ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ. Ἡχος πλ. α΄ ἐωθινὸν η' (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσσα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ἴδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἥλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἴδιόμελον τῶν αἵνων «Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελον «Ολον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἄγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ΄ ὡδὴν τὸ μεσῷδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν σ΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἵ εἰρημοί «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ΄ ὡδὴ τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἴτα ὁ είρημὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ. καὶ τὰ 3 ἔξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ νοοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. σ΄ Πρόξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρόξ. ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. θ΄ 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φᾶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

6. Δευτέρα.

Τλαιρίωνος δόσιον τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (845).

Εἰδησις. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐορτάζηται ἄγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. σ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. σ΄ ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ια' 47-54).

7. Τρίτη.

«Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Ιερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς δοσίας, Παναγῆ ἴερέως (τοῦ Μπασιᾶ, † 1883).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β΄ διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας,

Τρ. ο' ἑβδ. Πρόξ. (Πρόξ. ις' 19-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ο' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36). «”Ἄξιον ἐστίν».

8. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Ἀνακομιδὴ ἵ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Εἰς τὴν θ' (τριψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἰερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἴτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρίς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Ἐλ καὶ ἐν τάφῳ». «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ο' ἑβδ. Πρόξ. (Πρόξ. ιη' 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ο' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν». «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ τρίς ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυτις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

9. Πέμπτο. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

‘**Η θ’ τοῦ Πάσχα,** ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἔορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητός ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἔορτῆς εἰς 6 (δευτερούμενου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ τάξιν. Ἀπόλυτις «‘Ο ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «Ἐύλογητός ὁ Θεός», εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ.· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθου (ὅ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἔορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ’ ύδη τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α’ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β’ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρημὸς «Χαίροις, ἀνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αὗτοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι ἀληθούνια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἔορτῆς, «Τὸν μὲν πρώτον λόγον» (Πρξ. α’ 1-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ’ 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως δὲ εἶδομός «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούνια». ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπεροινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἔσπεραν τῆς χθὲς ἔσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἐως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἔορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλοντα οἱ εἶδομοί «Θείώ καλυψθείς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς» κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἶη τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἔορτῇ.

10. Παρασκευή. Ἄλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. c' ἑβδ. Πράξ. (Πρ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. c' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 1-11).

11. Σάββατον. Ναθαναὴλ τοῦ Βαρθολομαίου (υἱοῦ τοῦ Θολοῦ) ἐκ τῶν 12 καὶ Βαρονάβα τῶν ἀποστόλων (α' αἱ'). ὑπεραγίας Θεοτόκου «Παναγίας Ἅξιον ἐστίν».

Ἡ ἡμεορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως. Μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἔσπερινοῦ καὶ τοῦ ὁρθοῦ, μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ μετὰ τὸ μεσῷδιον κάθισμα καὶ τὸ ἔξαποστειλάριον ἀντὶ τῶν θεοτοκίων τοῦ Μηναίου ψάλλονται τὰ ἀντίστοιχα τῆς ἔορτῆς. Ὁ ἔσπερινὸς διεξάγεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν ἀνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον, καθίσματα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου· κανόνες ὁ β' τῆς ἔορτῆς καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἀποστόλων καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἔορτῆς. Προκειμένον καὶ ἀλληλούιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυρ. ε' Πράξεων «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: διμοίως, 8 Νοεμ., «Οἱ ἀκούων ὑμῶν» (Λκ. ι' 16-21). «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Ὁ νουφρίου δούλου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ († 734). Ἡχος πλ. β', ἔωθινὸν ι' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Η ἀκολουθία ἄπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον). Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

KANONEΣ η.τ.λ. καὶ ἀπὸ γ' καὶ σ' ὠδῆς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αὗνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμινον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...»

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' Πράξ., «Ἐκρινεν δὲ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πράξ. κ' 16-18, 28-36). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας δὲ Ἰησοῦς τοὺς ὁφθαλμούς» (Ιω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

13. Δευτέρα.

Ἀκυλίνης μάρτυρος († 239).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. κα' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 27-ιε' 7).

14. Τρίτη.

Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: Προφήτου, Παρ. α' ἑβδ. Λουκᾶ. (Λκ. δ' 22-30).

15. Τετάρτη.

Ἀμώς προφήτου (η' αἱ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἱερωνύμου ὁσίου († 420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰπανονος († 430).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιc' 15-23).

16. Πέμπτη.

Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιc' 22-33).

17. Παρασκευή.

«Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου († γ' αἱ.). Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσιμαήλ τῶν μαρτύρων († 362).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἔξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. κζ' 1-κη' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 18-26).

18. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον).

Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως (μικρὰ) ἀπόλυτισις ὡς ἐν τῇ ἔορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω (ὅρα 5 Μαρτίου).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ’ εἰς ἑκάστην φόρην προτάσσεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ σ' φόρης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα τὸ ἔξης ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριῳδίου)· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπὸ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπὲ λέπιδί ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου, οἵ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι· Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἄμήν.

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῶν γ', ζ', η' καὶ θ' φόρων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «Τῇν τιμιωτέραν», ἐξαποστειλάρια, αἰνοί, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ώς δοίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἐωθινόν), «Ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). «Ἄξιον

έστι». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «‘Ο βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβων εὐχῆν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἂ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυτις τῆς θ. λειτουργίας.

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΩΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ίούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ίούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «‘Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἄγιων».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἐσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Ἐᾶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσοδον προκείμενον «‘Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστὲ» ψάλλεται τοίς. Ἀπόλυτις «‘Ο ἐν εἰδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὅ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ιω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' οὐδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ

οἱ εἰρμοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θείῳ καλυφθείς». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ϕόδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ϕόδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέρας γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδον»]* καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «Μή τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δῖς, τὸ β' ἄπαξ), στιχηρὰ αὖν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (δὸς γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η' Πράξ., «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρᾶξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η' Ιωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μή τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀνὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπειται.

Ο ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (γ'). Ἀπόλυσις «Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἔαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας

* Τὰ ἀνωτέρω σημειοῦνται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καθόσον τὸ T.M.E. οὐδὲν σημειώνει εἰς τὴν θ' ϕόδὴν τῆς ἑορτῆς.

αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὗθις ἀνελθών καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἄγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ δυοδύναμον καὶ δύοδοξον καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἄγιους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀπόστολους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι’ αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

20. † Δευτέρα μετὰ τὸν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Μεθοδίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἱ.). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§51-52.)

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστὲ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. 'Ο ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ιαμβικοῦ κανόνος «Θείῳ καλυφθείς»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἔξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἄγ. Πνεύματος, «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Ἐύαγγέλιον: Δευτ. α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε»

(Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶριμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς», ὃ περι ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυτις ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

21. Τρίτη. Ιουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.). Τερεντίου ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἰερομ. τοῦ Νισυρίου († 1732).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

22. Τετάρτη. Εὐσεβίου ἰερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων († 380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων († 304).

‘Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

23. Πέμπτη. Ἀγριππίνης († 253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

24. Παρασκευή. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδοόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765).

Μή προβλεπομένης τῆς περιπτώσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε., ἐφαρμόζεται ἡ ἀνάλογος διάταξις τῆς 25ης Μαΐου (Τ.Μ.Ε., 25 Μαΐου §10). ὅθεν ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδοόμου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρων τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ τινα ζήτει τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. ‘Ο προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», είς στίχους 8, έσπερια στιχηρά ίδιόμελα τοῦ Προδρόμου 7 «Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν» (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Παράκλητον ἔχοντες».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ἡ βοήθειά μου» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ίδιόμελα τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἡσαῖου νῦν τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Οτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, «Προφῆτα καὶ πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς «Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν» ώς τῷ Σαββάτῳ έσπερας.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Όντες ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν ίδιόμελα τοῦ προδρόμου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Οτε τὸ Πνεῦμά σου» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς Πεντηκοστῆς)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καὶ πρόδρομε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, διὰ τὴν α' στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον τῆς ἐορτῆς·

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον, πιστοί, καὶ τελευταίαν ἐορτὴν / ἐορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή· / ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας· / ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ Παρακλήτου εὐθὺς / κατέβη ἐπὶ γῆς ὡς περ ἐν εἴδει γλωσσῶν / καὶ μαθητὰς ἐφώτισε / καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· / τὸ φῶς ἐπέστη τοῦ παρακλήτου, / καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν.

Εἰς τὰς λοιπὰς δύο στιχολογίας τὰ καθίσματα τοῦ προδρόμου «Τῆς Χριστοῦ παρουσίας» καὶ «Ἀγαλλιάσθω ὁ πατήρ» ἐπισφραγίζονται, ἀντὶ θεοτοκίων, μὲ τὰ ὄμόηχα καθίσματα

τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὴν ἔγερσιν» καὶ «Οἱ τοῦ σωτῆρος ἐρασταί» (Πεντηκοστάριον, Παρασκευῇ πρωί).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὰ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ δρόθρου τοῦ Προδρόμου, Ἰουνίου 24, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80), μεθ' ὅντας ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ β' τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰδιμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Προδρόμου (ἄνευ εἰδιμῶν)· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (χῦμα), τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ὦς περ
ἡλιος φαιδρός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμιον τῆς ἑορτῆς:

*Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Η τοῦ Πνεύματος πηγὴ ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ / εἰς πυρ-
φόρους ποταμοὺς μεριζομένη νοητῶς, / τοὺς ἀποστόλους
ἐδρόσιξε φωταγωγοῦσα / καὶ γέγονεν αὐτοῖς νέφος δροσῶδες
τὸ πῦρ, / φωτίζουσα αὐτοὺς καὶ ὑετίζουσα φλόξ, / δι' ᾧν ἡμεῖς
ἐλάβομεν τὴν χάριν / διὰ πυρός τε καὶ ὄντας· / τὸ φῶς ἐπέστη
τοῦ Παρακλήτου / καὶ τὸν κόσμον ἐφάτισεν.

Ἄφ' ε' ὥδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ Προδρόμου
καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδιμοὶ «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέ-
ραν», καὶ ὁ εἰδιμὸς «Χαίροις ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Μηναίου «Τὸ τοῦ Προδρόμου σή-
μερον» καὶ τὸ α' τῆς ἑορτῆς «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ τοῦ Προδρόμου 4 προσόμοια, Δό-
ξα, τοῦ Μηναίου «Ἀστήρ ἀστέρων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Βα-
σιλεὺς οὐρανίε»· δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.
Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Χριστέ, /
«Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον
«Ὦτε καταβάς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου,
Κυρ. τῆς τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ.
ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον ὅμιοις, Ἰουν. 24, «Ἐπειδή περ πολ-
λοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80). Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· «Εἴδο-
μεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

25. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας δύσιομάρτυρος († 304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ώς διετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέραια εἰς στίχους 8 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρθῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τοισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν». «Εἴδομεν τὸ φῶς».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Δαυὶδ δούλιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας. Ἡχος πλ. δ' ἐωθινὸν α' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§53-55).

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν δούλων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὴν θ'. «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ»· «Οτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἰσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

* Ἔτερα ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰδομοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἀγ. Πάντων, Κυρ. α΄ ἐπιστ., «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α΄ Ματθ., «Πᾶς δὲ τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων.

“Ἡχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἀγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὅμινοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

“Ετερον. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἀγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἰθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥμιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἀστρα, χορούς τε πάντων ἀγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χοῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐτοῦ ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων διαρκείας δύο ἡμερῶν, μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

27. Δευτέρα. Σαμψών ὁσίου τοῦ ξενοδόχου († 530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

28. Τρίτη. Ἄνακομιδὴ τῶν Ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

29. Τετάρτη. † Πέτρου († 64) καὶ Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀπαντα κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων»*, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αὗνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου († 1938).

Ἔχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθηνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαίσμα, εὐφροσύνως γεράρδομεν τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον ἄγε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾶ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Σήμειώσις. Σήμερον ἔσπέρας εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Πρξ. ιξ' 16-36) τελεῖται ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου πάνδημος πανηγυρικός ἔσπερινός, ὃς τις μεταδίδεται καὶ διὰ τῶν ὁδιοφωνικῶν καὶ τηλεοπτικῶν διαύλων.

30. Πέμπτη. † Σύναξις τῶν ἄγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὰ 3 πρῶτα ἔσπερια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ. καὶ ἐκ τῆς 30ης τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων «Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρομόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετ. ἔσπερας). Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ης Ἰουνίου. 'Ο ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ης τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου ἀπὸ γ' καὶ σ' ὁδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἔξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κρηπίς», Δόξα, «Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἥχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωΐ). Δοξολογία μεγάλῃ, ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι ἄγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων,

Κυρ. ι' ἐπιστ., «*O Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουν., «*Ιδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους*» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἦ μέρα ἔχει ὅρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὅρας 10

1. Παρασκευή. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ρῷμῃ († 284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὁρθόν, τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Ὑγράν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Απόστολος τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Үμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Σάββατον. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἀνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἄπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὁρθῷ, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δίς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β' κανόνος οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', σ', η' καὶ θ' ὥδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἴνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς»· Απόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐφρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὁρθόν, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56)· «Ἄξιον ἐστί»· «Ποτήριον σωτηρίου».

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἰσόδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ὑακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως († 458), Θεοδότης μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812). Ἡχος α', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, σύναξις τῶν 23 ἀγίων τῆς νήσου Λέσβου, καὶ ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «Τῷ πάθει σου, Χριστὲ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ίδοù πεπλήρωται».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πι-
μιατέραν», «΄Απας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.τ.λ., τὸ β' ἀναστά-
σιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «΄Αγ-
γελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β'
ἐωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «΄Υπερευ-
λογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν
μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις
§§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ
ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέ-
ντος» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. β' ἐπιστ., «Δόξα καὶ
τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Ματθ.,
«Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «΄Αξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»,
καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

4. Δευτέρα. Ἄνδρεον ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κα- νόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (γεν. τυπι-
καὶ διατάξεις §§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

5. Τρίτη. Ἄθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῷ († 1000) καὶ Λα- μπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δι-
χα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Τὸ ἀπο-
λυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ
μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος»
δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».
Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἄγιου. Εἰς τὸν ὅρθρον κατα-
βασίαι οἱ εἰρμοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου», καὶ δοξολογία με-
γάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμε-

νον καὶ ἀλληλουιάριον 5ης Δεκ.: Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Σαβ. ἡς' ἔβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τετάρτη. Σισόν ὁσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. π' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

7. Πέμπτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἱ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ἰουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἢ τοι μετὰ τῶν ὅμιλων τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν δρόθρον ἄνευ καταβασιῶν· μετὰ δὲ τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὰ κάτωθι τῆς ἀγίας:

“Ἄχος γ', πρὸς «Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακὴ σὺν τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῷζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὅμιοιον)

Τερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σούς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 22-27). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναούς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν· εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.). Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. Παρασκευή. Προοκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303). Θεοφίλου δούλου τοῦ ἐκ Ζίχνης († 1548), Ἀναστασίου ἵεροι. ἐξ Ἰωαννίνων († 1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὕσα ἡμιεορτάσιμος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν οἱ αἱνοὶ τοῦ Μηναίου, ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἱνῶν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, δὲν ζήτει Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15) Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36, ια' 1). Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὅρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἱνῶν): τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγεται Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Ιουλίου 8 (Λκ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἔօρτάξεται ὁ μεγαλομάρτυρς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν· εἰς τὸν ὅρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξο τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

9. Σάββατον. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αι.). Διονυσίου τοῦ ὁγήτορος καὶ Μητροφάνους δούλων τῶν ἐν Ἀθῷ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1770).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (γενικαὶ τυπικai διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 28-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου. Ἡχος β', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέντραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

Ἄποστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «”Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Πάντα ύπερ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Μετὰ τὸ πάθος πορευεῖσαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «’Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «”Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «”Οτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «”Οτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. γ' ἐπιστ., «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως» (Ρωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Ματθ., «Ο λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός» (Μτθ. σ' 22-33). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

11. Δευτέρα. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). ”Ολγας ἴσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρουούλων († 820).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἄγιας ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 11ης Ιουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Λίαν

εὐφρανας» είς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εὐαγγέλιον ὅρθου: τῆς ἁγίας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «΄Ηκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἁγίας. Καταβασίαι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.-τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «΄Ηρώτα τις τῶν Φαρισαίων» (Λκ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. Τρίτη. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίον τῶν μαρτύρων (β' αἱ.).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

13. Τετάρτη. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου († 794), μάρτυρος Γολινδούχ.

΄Απόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐθρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. Πέμπτη. Ἄκυλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ίούστου μάρτυρος, Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Αγιορείτου († 1809).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 13-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 27-30).

Σημείωσις. Ἔνθα ἔορτάζεται ὁ ὁσιος Νικόδημος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ ἀναγινώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

15. Παρασκευή. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ιουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305).

Προκειμένον, ἵχος δ', «΄Ο κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφρανομένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος, Ιουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἀνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν δῷθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὃ ἔγινε Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιξ' 24-ιη' 4) κοινωνικόν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

16. Σάββατον.

Ἀθηνογένους ἴερομάρτυρος († 311).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. c' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 14-23).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

«Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Μαρτίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.). (Τυπικὸν 17ης Ἰουλίου §2 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ Τυπικὸν τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγ. πατέρων). Ὁχος γ'· ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἴδησις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων προσόδημοια 3 «Σὲ τὸν ἀπεριγραπτὸν» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), καὶ τῆς μάρτυρος ἔτερα 3, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἀγίας «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, εἴτα τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἀγίας ὡς ἐν

τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «”Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «”Υπερδεδοξασμένος εἰ».»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είδμων), εἰς τῶν πατέρων μετὰ στίχου «”Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...», καὶ εἰς τῆς μάρτυρος μετὰ στίχου «”Ἄγια τοῦ Θεοῦ...»· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσφύδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρολαμπροί», Δόξα, τὸ μεσφύδιον τῆς μάρτυρος «Μαρῖνα μάρτυς», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' οἵ τοις κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοὶ «”Ανοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμωτέραν», «”Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Άγιος Κύριος», τὸ δὲ ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον», τῆς ἀγίας «Μαρῖνα μάρτυς Κυρίου» καὶ θεοτοκίον δομοίον «Χρυσοπλοκώτατε πύργε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «”Ολην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «”Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαιτέρως ἡ ἀγία Μαρῖνα, τότε εἰς τοὺς αἰνους ψάλλονται στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, τῶν πατέρων προσόμοια 3 (εἰς τοὺς στίχους τῶν αἰνων), καὶ τῆς ἀγίας ἔτερα 3 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «”Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου» (προβλ. Τ.Μ.Ε. Δεκ. 12 §3· Μαΐου 8 §18· Μαΐου 21 §12 καὶ §26).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», τὸ τῶν πατέρων, τῆς ἁγίας, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, 18 Ἰαν., «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φᾶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. Αἱμαλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιβ' 4-5, 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ε' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

19. Τρίτη. Μαχρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων († 380).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. ε' ἐβδομ. ἐπιστολ. (Ρωμ. ιδ' 9-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ιβ' 14-17, 22-30).

20. Τετάρτη. † Ἡλιοὺ προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἰ̄ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοήχου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθον δὲ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είδομοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ιαν. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσίς ἀλληλούια».

21. Πέμπτη. Ἰωάννου δσίου καὶ Συμεὼν δσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἀρτης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. Ιβ' 46-Ιγ' 3).

22. Παρασκευή. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 1-16).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

23. Σάββατον. Φωκᾶ ἰερομάρτυρος. Ἱεζεκὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας δσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 9-13).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χριστίνης μεγαλομάρτ. († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζαχυνθίου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος († 1635). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· ἀντὶ κονταίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμιοια 3 «Θείαις ἐπιγνώσεσι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἴδιομελον τῆς ἄγιας «Ως ἀλάβαστρον μύρου», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τῇ χριστωνύμῳ σου αλήσει», Καὶ νῦν, «Ωθαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἥχος β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Η ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (έ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσφόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ έ' ἀναστάσιμον «Ἡ ξωὴ καὶ ὁδός», τὸ τῆς ἀγίας «Ως εὐχοηστον καὶ τίμιον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Γεραίρουσι τὸν τόκον σου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἀγίας τὰ 4 ἰδιόμελα «Δοξάζομέν σου, Χριστὲ» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα ά') «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου», β́') «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ έ' ἑωθινὸν «Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. έ' ἐπιστ., «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ῥωμ. ι' 1-10). Εὐαγγέλιον Κυρ. έ' Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

25. Δευτέρα. † Η κοιμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου. Ὁλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐρραξίας († 413) δούλων μνήμῃ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει έ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας ἅπαξ εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δίς εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ. «Ἄβραὰμ δύο νιόντες ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδὲις λύχνον ἄφασ» (Αλ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

26. Τρίτη. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἱ.), Ἐρμολάου ἰερομάρτυρος († 305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἑορτάσιμος, ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εὔσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἀγίας «Τὴν σπουδὴν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Παβριὴλ φθεγξαμένου». Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

27. Τετάρτη. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος οὗσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ

ἀγίου, 27 Ἰουλ. ἡ Τρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Ακ. κα' 12-19). κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰδομοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὐγούστου). Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ιε' 2). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι οἱ εἰδομοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Πέμπτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἄγιων, ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων (Πρξ. c' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. c' ἑβδομάδος Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 36-43).

29. Παρασκευή. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων (γ' -δ' αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. c' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. c' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

30. Σάββατον. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αι.).

Τάξις Σαββάτου μὲν «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σίλια, Σαβ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. c' ἑβδομάδος Ματθαίου (Μθ. θ' 18-26).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εύδοκίμου δικαίου (θ' αι.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν c'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰδησις. Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ T.M.E. (εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου), ἐὰν ἡ 31η τοῦ μηνὸς «τύχῃ ἐν Κυ-

ριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς προόδου τοῦ Σταυροῦ ἀκολουθία καταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὅρθῳ κανόνος προεορτίου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀγίου στιχηρὰ προσόμοια 3 «Μακαριώτατον τέλος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Παντὸς δικαίου μνήμη», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαίρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρημάν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου «Ὕψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Απὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «Ο τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τὸ τοῦ ἀγίου «Καὶ ζῶν εὐδόκιμος ὥφθης» καὶ τὸ κάτωθι ὅμιον θεοτοκίον·

«Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ δύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «Ἡ ὅντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ANAGNΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ρωμ. ιβ' 6-14). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Ματθ., «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
΄Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Δευτέρα. Ή πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἡ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἀγίων ἐπτά παιδῶν Μακαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήραις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6).

Ἄρχη τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἔօρτάσιμος οὕσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὅρθον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας», «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αὗτοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ· τρισάγιον προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος· τῶν ἀγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ., «Ιδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22)· «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούϊα», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν -ἔξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἔօρτης τῆς Μεταμορφώσεως- εἴς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἡ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθι-

σται, ό μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ό δὲ μικρός τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ό μὲν μικρός τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 8ης, 10ης καὶ 12ης Αύγουστου, ό δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ης, 4ης, 7ης, 9ης, καὶ 11ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀληγηδόνας»· κοντάκιον «Ο ύψωθείς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυρι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὅμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἥχος πλ. β', Σάβ. ἐσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου (ζήτει ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἄγιου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ωμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ό κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ωρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρημῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾶς ὁ ἵερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμόηχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἵτησεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλ-

λονται τὰ ἔξαποστειλάρια «΄Απόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 2ας Αὐγ.]

2. Τρίτη. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἵ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις († 1690).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Ὁ ὅρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος· τοῦ ἄγιου, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. σ' 8-ξ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἐσπερινὸς τῆς 3ης Αὔγουστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθές διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 3ης Αὔγουστου.]

3. Τετάρτη. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκης.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μθ. ιδ' 35-ιε' 11).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὔγουστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μικρὰ παρακλήσις· ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 4ης Αὔγουστου.]

4. Πέμπτη. Τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ζ 24-35).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς) μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παρακλητική σις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἄπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 5ης Αὐγ.]

5. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἔκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν.

΄Ηχος δ΄. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ημέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.

΄Ηχος α΄. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὅρει τῷ Θαβώρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι’ ἡς τῷ κόσμῳ παρέχει ξωήν τὴν αἰώνιον.

΄Ο ν΄ ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ό α΄ μετὰ τῶν εἰρημῶν) τὰ δύο ἔξαποστειλάρια: στιχηρὰ αὖνων δὲν φάλλονται. «Σοὶ δόξα πρέπει» η.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὅρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Άπόστολος:

προεόρτιος, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31). «”Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. Σάββατον. ΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρε» τοὶς ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ. Ἀπόλυσις (λεγόμενη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Οἱ ἐν τῷ ὅρε τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεῖς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φῶλη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ εἰρημοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὄψομεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρε τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τόδε· «Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄντοματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρε τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης». Τοισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἔօρτῆς, «Σπουδάσατε βεβαιάν ύμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. ις' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὥδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἔօρτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἡκούσθη». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευεσθεῖς εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὕριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνος εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἔօρτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἰερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ιερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἵχθυός κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἄπο αὔριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α' κανών, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β')· ἐὰν ἔօρτάζεται καὶ ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἄπο σήμερον ἔως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἔօρτῆς μετὰ τῶν ἐψυμνίων αὐτῶν εἰσόδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης». Ἐως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἔօρτή, ἀπόλυτης «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὁσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἱ. μονῆς «Ζάβιοδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος. Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ' (τυπικὸν δης Αὐγούστου §§7-9).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τῆς ἔօρτῆς ἴδιομελα 4 «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, ὅρος» κ.λπ. (ἄ περ

ζήτει είς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς), Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὃς ἐν τῷ Μηναῖῳ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς πανῶν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμοις.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 7ης Αὔγουστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξις αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (χῦμα) καὶ ψάλτεται] τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα «Τῆς θείας δόξης σου» (τῆς 7ης Αὔγ.). Ἄφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἤραν τὸν Κύριον», καὶ τὸ μεθέορτον «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε» (7ης Αὔγουστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. (ἄ περ ζήτει εἰς τοὺς αἰνους τῆς 6ης Αὔγ.) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Σοὶ είσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἔστιν ἡ γῆ», «Θαβὼρ καὶ

Ἐρμὸν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «Ἴδού σκοτία καὶ πρωΐ», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐψυχιών αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Οφείλομεν ἥμεῖς οἱ δυνατοί» (Ρωμ. 1-7). Εὐαγγέλιον Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί» (Μτθ. 27-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης Αὔγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 8ης Αὔγ.]

8. Δευτέρα. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου διμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1794).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. π' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. π' ἐβδομ. Ματθ. Ιι' 1-6).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 9ης Αὔγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 9ης Αὔγ.]

9. Τρίτη. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἀπόστολος: ἀπόστόλου, Δευτ. διακαν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης π' ἐβδομ. Ματθ. Ιι' 6-12).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 10ης Αὐγ.].

10. Τετάρτη. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἔξ Αθηνῶν († 258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. π' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. π' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. Ις' 20-24).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 11ης Αὐγ.].

11. Πέμπτη. Εὔπλου διακόνου († 304). Νήφωνος Κωνσταντίνου-πόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. π' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι' 28-Ια' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. π' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. Ις' 24-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγούστου, ὃς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Παρασκευή. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων († 305-306).

Εἰδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐριον τὴν ἐορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. π' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. Ια' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. π' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. Ιζ' 10-18).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυριά ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἀνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀνευ τῆς λιτῆς, ᾧ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ μικρὸς παρακλητικὸς κανών. Μετὰ τὸ τρισάγιον ηλπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρίς.

13. Σάββατον μετὰ τὴν ἐορτήν. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις τοῦ ἵ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ διμολογητοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτήν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. 'Ο ὅρθρος ψάλλεται ώς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὃν ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– ἡμέρας, Σαβ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιγ' 1-10). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Σαβ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὃ εἰριμός τῆς θ' φύδης τοῦ α' κανόνος «Ο τόκος σου ἀφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης».

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η̄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (η' π.Χ. αἱ.). **Τίχος βαρύς, ἔωθινὸν η'** (Τ.Μ.Ε., 14 Αὔγ. §§2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὕδους»· μικρὰ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἐν τῷ ὕδει τῷ Θαβώρ», ώς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 3 «Ἐν κυμάλοις ἥχησωμεν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Λαοί, προσκυρτήσατε».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὃ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Λαοί, προσκυρτήσατε».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ

αύτό, Καὶ νῦν, «Λαοί, προσκιρτήσατε». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ προεόρτιον μεσώδιον κάθισμα «Τὰ προεόρτια»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοιμησιν» (βλέπε τοὺς είρημοὺς τοῦ β' κανόνος 15ης Αὐγ.). «Τὴν τιμιωτέραν»· «΄Απας γηγενής... τὴν ἱερὰν μετάστασιν...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» π.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ προεόρτιον «Σοῦ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προεόρτια 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «΄Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β) «΄Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ η' ἐωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὗτης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Λαοὶ προσκιρτήσατε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον προεόρτιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. η' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς» (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Ματθ., «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιδ' 14-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «΄Αξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

15. Δευτέρα. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ», Δόξα, «Λαοὶ προσκυρτήσατε· κοντάκιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τρίς (ώσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεός Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν ταῖς προεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἦς τὴν κοίμησιν ἐօρτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὅρθον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ἡ θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε» εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον, αὖνοι κ.λ.π. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15 Αὔγ. ἡ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: διμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάώμην τινά» (Ακ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἄπο αὔριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως τὴν μὲν

16ην, 18ην, 20ήν καὶ 22αν τοῦ μηνὸς ὁ α΄ κανῶν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β΄.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἔορτάξεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. Τρίτη. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακοινὸδὴ τῆς ὀχειροποιήτου εἰκόνος, ἡ τοι τοῦ ἰεροῦ μανδηλίου (944). Διοιμήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρου († 1680).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἰεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἔορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «”Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ὁ ἔξαψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἔορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἴ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «[Αἴ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δίς. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ τοῦ ἐσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἄγιου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὅμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτει Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἰεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «”Ἄξιον ἐστίν»· «Αἴνετε τὸν Κύριον».

17. Τετάρτη. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. Θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. Θ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16).

18. Πέμπτη. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. Θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 6-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. Θ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

19. Παρασκευή. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.). Τιμοθέου, Εύτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. Θ' ἐβδομ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 26-40).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. Θ' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. κα' 12-14, 17-20).

20. Σάββατον. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἱ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. Θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. Θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39).

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὸν ἑορτήν. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἱ.), Βάστσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἱ.). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., 15 Αὔγ. §§13-15).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «”Ω τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 15ης Αὔγ.), Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «”Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρὶ» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 21ης Αὔγουστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (θ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ β' τῆς ἔορτῆς (15 Αὔγ.) ἀνευ τῶν εἰρημῶν ἀπὸ γ' ὥδης ὡς μεσώδιον τὸ κάθισμα «Ἐν χεροὶ τοῦ δι' ἡμᾶς» (ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 17ης τοῦ μηνός)· ἀφ' οὗ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὸ τῆς ἔορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἔορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β') «Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιὴλ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ θ' ἔωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἔορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Ματθ., «Ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

22. Δευτέρα. Ἄγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἱ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμοιογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐτοῖς τὴν ἔορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ἡ ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ἡ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 18-22).

Εἴδησις. «Ἐν τοις περιοχαῖς ὅρθως ἔχει ἐπικρατήσει (καὶ εἰς ἔορτάζοντας ἀκόμη ναούς) νὰ ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων· ὅθεν εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά». Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θὰ ψαλῇ ἀμαγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἔορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἱ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἔορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τοῦ «Μακάριος ἀνήρ» καὶ τῶν ἀναγινώσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὁδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου»· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ

ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἀπόστολος Φιλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἐνθα σήμερον συμψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης.

Εἰδησις. Ἀπό αὐτοιν ἄρχεται ἡ χοῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Τετάρτη. Εύτυχοῦς ἰερομάρτυρος (β' αἱ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἰερομάρτυρος τοῦ Αἴτωλοῦ († 1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἄγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

Σημείωσις. Ἐνθα ἑορτάζεται ὁ νεομάρτυρς Κοσμᾶς ὁ Αἴτωλος ἢ ὁ ἄγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἑορτάσμιος κατὰ τὴν εἰς ἑκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαις οἱ εἰρόμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειπουργίαν κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἄγίου.

25. Πέμπτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κορήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀπόστ. Τίτου, 25 Αὔγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 12ης Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

26. Παρασκευή. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

27. Σάββατον. Ποιμένος ὁσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ιζ' 24 - ιη' 4).

Σημείωσις. Έορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὑρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἴδιαιτέραν φυλλάδα, ἡ τις τυχὸν προτυμηθεῖσα ψάλλεται ώς ἔχει ἐκεῖ, ἡ δὲ τῆς ἡμέρας ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἱθίοπος (δ' αἱ.). Διοιμήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐξεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.). Ἡχος α', ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ἴδον πεπλήρωται».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν ἀναστάντα Κύριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ᾁδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθέν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ' 14-23).

KOINONIKON «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Δευτέρα. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὔγ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὔγ., «Ως ἐπλήρουν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον ὅμοιόως, «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ι' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἴδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν νηστεία, ἢ τοι ἔνηροφαγία.

30. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ια' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

31. Τετάρτη. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρα-
κλητικῆς. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπο-
λυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν ἄπαξ,
εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς. Εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι οἱ
είδμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον
«Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου». Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21
Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον
διμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κά-
μην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν
«Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὁρί-
ζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος
σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὄρθοῦ «περιβα-
λοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἢ ἑμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Πέμπτη. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους: Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου († 459). Μελετίου ὁσίου. (Τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροκαξ» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἥτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἴδιομέλων –παραλείποντες τὸ α' – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰσόδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Ο καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἴτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ' στιχολ. καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες ἀπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ὡδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἔξης:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἡχος δ', «Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ

έλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίζον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

‘Ο οἶκος

Ἄρορήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἵσχυί τε παντούργικῇ διασφάζοντι πάντα, τὸν ὑμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς όντηναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀօρατῶν δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷς, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὖτοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ο πάστος δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στύλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ. β' 1-7). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χοηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούγια». «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Παρασκευή. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδομ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. κδ' 27-33, 42-51).

3. Σάββατον. Ἀνθίμου ἰερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὄσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακοιναδὴ τοῦ ἴ. λειψάνου τοῦ ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ' 3-12).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Βαβύλα ίεροιμάρτυρος († 251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἰερουσαλὴμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου δούλου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781). ‘Ηχος β', ἔωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῆς ποίμνης σου, θεόφρον», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου»· κοντάκιον «Ἐν ἰερεῦσιν εὐσεβῶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Βάσιμον κρηπῖδα», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Βήματι τυράννου», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπερένδοξα».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοί καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρημῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἔαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Καὶ τρόπων μέτοχος», «Τοῦ προφήτου σου Μωυσέως», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ιωακεῖμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ια' ἐπιστ., «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Ματθ., «Ὦμοιώθῃ ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὃς ἡθέλησε συνάρου» (Μτθ. ιη' 23-35).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

5. Δευτέρα. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδομ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

6. Τρίτη. Ἄναμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

‘Η ἀκολουθία, ἔօστάσιμος οὗσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

‘Απόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 8 Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

7. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος († 304).

‘Η ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

8. Πέμπτο. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρ., §§4-6).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἀπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἴς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸν ὅρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῖς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἵς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὅρθρον ἀπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ωδὴν «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «Ἀναστάσα Μαριάμ» (Ακ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ωδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «Πύλην ἀδιόδευτον» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφύδιου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ωδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» ὅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἔξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δανιὴλ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ίδον ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ὦμοσε Κύριος τῷ Δανιὴλ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δανίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Οὐτι ἔξελέχατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενῆς Υἱός».

Ἄντιφωνον γ'

Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἥρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ὑγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Υψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα». Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Παρασκευή. Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινάς (ἐκπός Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διάταξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Σεπτεμβ. 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

10. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).

Απόστολος –μετά προκειμένου τοῦ μηνολογίου– Σαβ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, δὸν ζήτει Σαβ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ., «Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις» (Α' Κορ. β' 6-9). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, δὲ ζήτει Σαβ. ζ' ἐβδ. Ματθ., «Ο φιλῶν πατέρα» (Μτθ. ι' 37-ια' 1).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Θεοδώρας ὁσίας († 491).

Εὐφροσύνου (θ' αἱ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἀγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστᾳ Ἀρκαδίας. Ἡχος γ', ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ι. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου»· κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἴωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα» κ.λπ. (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς 11ης τοῦ μηνὸς) εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Εἰ καὶ θείω βουλήματι» (ζήτει εἰς τὴν 11ην τοῦ μηνὸς ὡς δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνέργαινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸ ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐνέργαινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ᾽ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδιμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰδιμῶν· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεθέορτον μεσῷδιον κάθισμα «*Iούδα μεγαλύνθητι*» (μεσῷδιον τῆς 11ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συνάξιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είδιμοι «*Σταιρὸν χαράξας*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εῖ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Toῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», καὶ τὸ μεθέορτον «*Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον*» (11 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ᾧδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθουν τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἶκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλοντος σου,*» β') «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*», Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «*Εἰς τὸ ὅρος*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μετ' ἐφυμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*» [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ιωακείμ καὶ Ἀννα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, δῆν ζήτει Κυρ. κβ' ἐπιστολῶν, «*Ίδετε πηλίκοις ὑμῖν χράμμασιν ἔγραψα*» (Γαλ. ε'

11-18). Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Ούδεις ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φᾶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

12. Δευτέρα. Άπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὔτονόμου († 313) καὶ Κουρούτου (γ' αἱ.) ἵερομαρτύρων Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἔξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «Μακάριος ἀνήρ», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῷόν τοῦ κάθισμα «Ἡ παρθένος Μαριάμ»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικὸν καὶ τροπάρια μετὰ τὴν εἰσοδον τὰ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 7-15); Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φᾶς».

13. Τρίτη. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἱ.). Ἰεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰδοίοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαίνιων, Σεπτ. 13, «Ἀδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι» (Ἐβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Μτθ. ις' 13-19). «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούϊα». «Εἴδομεν τὸ φᾶς».

14. Τετάρτη. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ως τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἔξῆς· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί» καὶ «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψώσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὁδοθρόνον ἀπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων ἀνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἦχον δ' (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ιεροῦ, ἀρχονται τοῦ ἀσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ίσταμενος ιερεύς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ηύτρεπτησμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ιεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἔξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ό ιερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εὶς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρὶς ηὔτεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὁρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», δὲ παναλαμβάνει ἐκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολούθως δὲ ιερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκατόν, ἐνῷ δὲ ιερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει δὲ σον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἐκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βιορῶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδώσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἐκατόν, ἐνῷ δὲ ιερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἐκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμάς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἐκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὖθις δὲ ιερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλη-

σίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἐκαποντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἵερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτί δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἐκαποντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψώσις· ὁ ἵερεὺς ἵσταμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Οὐ νψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἴδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λπ.: τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἵς πληρωθείσης, ὃ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ψυοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ νψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Οὐ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24). Εὐαγγέλιον: ὄμοιως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως «Μυστικὸς εἷς, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστείᾳ.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὐγού μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ᾽ εἰσόδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθείς»· κοντάκιον «Οὐ νψωθείς».

15. Πέμπτη. Νικήτα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου δούλου (ι' αἱ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρισῆς, Συμεὼν Θεοσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κορτός († 1811).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 28-35).

16. Παρασκευή. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδομ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

Ἐῖναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἶσοδος], εἰς τὸν ὅρθον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αὖνος νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

17. Σάββατον μετὰ τὴν ὑψωσιν. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Σαβ. μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζήτει Σαβ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, ζήτει τῇ Παρ. δ' ἔβδ. Ιωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ιω. η' 21-30)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἵεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εύμενίου ἐπισκόπου Γορύνης Κορήτης (ζ' αἱ.). Ἡχος δ', ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου». κοντάκιον «Ούψωθείς».

Εἰς τὸν ἐσπειρινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ μεθέορτα 3 «Τὸ ἀννυψούμενον ξύλον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, μεθέορτον «Τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» (18 Σεπτ.), Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη» (18 Σεπτ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν εξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοί καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρόιν» (14 Σεπτ. μετὰ τὴν γ' ὧδήν)· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικός εῖ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ» (βλέπε 14 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐօρτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «΄Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἔστι», β΄) «΄Ο δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸς αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ β΄ ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐօρτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς ἐօρτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ΄ φρεσκῆς τοῦ κανόνος τῆς ἐօρτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούνα».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «΄Ο νύψῳθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζήτει Κυρ. καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐδὲ δικαιοῦται ἀνθρώπος» (Γαλ. β΄ 16-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτει Κυρ. γ΄ νηστ., «΄Ος τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μο. η΄ 34-θ΄ 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «΄Αξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

19. Δευτέρα. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ιβ΄ 10-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α΄ ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22).

20. Τρίτη. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Ίλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

΄Η ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ιβ΄ 20-ιγ΄ 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης α΄ ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 23-δ΄ 1).

Σημείωσις. ὜νθα τιμάται ὁ ἄγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἄγιου, Κυρ. κξ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ' 10-17). Ἐναγγέλιον: ὅμοιως, Τρ. ιβ' Λουκᾶ «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Αλ. κα' 12-19): κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἑρομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130). Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἔορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἑρομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἥμεραν τῆς ἔορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ὀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Αἱ ἀπολύτεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὅρθῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὅρθον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὠσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ώς ἐν τῇ ἔορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἔορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἥμέρας, Τετ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 3-13). Εὐαγγέλιον ἥμέρας, Τετ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῇ ἔορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χοῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὅρθον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Πέμπτη. Φωκᾶ ἑρομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. α' ἑβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

23. Παρασκευή. Η σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης († 1814).

΄Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Αρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

΄Η ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὅρθον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «΄Υγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «΄Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ» καταβασίαι οἱ εἶδοι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «΄Προστασία»· Άποστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «΄Αβραάμ δύο νιόὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «΄Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον».

24. Σάββατον. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

΄Αν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «΄Θεός Κύριος» κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).

΄Απόστολος: μεγαλομάρτυρος, πγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

Εἰδήσεις. 1. Ένθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυρις, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἵνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ις' ἑβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Έὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμψάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Άποστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τὸν πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἶδομοὺς

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

΄Απολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης.
΄Ηχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ιασίν βραβεύσασα».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνούτιου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.). **΄Ηχος πλ. α'**, ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Έὰν ἐψάλῃ χθὲς ἡ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· ἄλλως τὰ τῆς ἄγιας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.τ.λ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναός καὶ πύλη ὑπάρχεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα,

Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «΄Οτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῆς ἀγίας «Τὸν ἄρχοντα διελαθεῖς» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Θρόνοι καὶ κυριότητες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑΔΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ 8, Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «΄Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ιδ' ἐπιστ., «΄Ο βεβαιῶν ἡμᾶς» (Β' Κορ. α' 21-β' 4). Εὐαγγέλιον Κυρ. α' Λουκᾶ, «΄Εστώς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε' 1-11).

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

26. Δευτέρα. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαιοίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ρώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἵναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «΄Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθου -ἐκ τῶν βημοθύρων- τὸ ια΄ ἔωθινὸν «΄Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν

εῖσοδον ἀπολυτίκια «΄Απόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς πάποτε τεθέαται» (Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ΄ 25-27, καὶ 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. Τρίτη. Καλλιστράτου μάρτυρος († 304). Ἀριστάρχου ἀπόστολου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β΄ 21 - γ΄ 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 12-16).

28. Τετάρτη. Χαρίτωνος ὁμιλογητοῦ († 350). Βαροὺχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τετ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 16-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 33-39).

29. Πέμπτη. Κυριακοῦ ὁσίου († 556). Πετρωνίας μάρτυρος.

΄Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 12-19).

30. Παρασκευή. Γρηγορίου ἑερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ριψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

΄Απόστολος: ἡμέρα, Παρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 17-23).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἦ μέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Σάββατον. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ (ζ' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλους. Τῆς τιμίας σκέπτης τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὁκτωβρίου 1 (Πρε. Θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Εἰδησις. Ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθείσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἐօρτὴ τῆς τιμίας σκέπτης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ (Β΄ ΛΟΥΚΑ). Κυπριανοῦ ἰερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (304). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, «Ἐν σοί, πάτερ». κοντάκιον «Ο ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Διδασκαλίαν τῆς πλάνης», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ», Καὶ νῦν, τὸ δύμόχον θεοτοκίον «Ὦ θαύματος κανοῦ» (Παρακλητική, ἥχος β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαί δυνάμεις», Δόξα, «Καὶ τρόπων μέτοχος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμοῖς.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ᾽ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσφόδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «Ορθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν» (Λκ. ζ' 31-36).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

3. Δευτέρα. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἱ.). μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὁκτ. 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 24-30).

Σημείωσις. Ὅπου ἀν ἔορτάζεται ὁ ἄγιος, ή ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

4. Τρίτη. Ιεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: Τρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

5. Τετάρτη. Χαριτίνης μάρτυρος († 304)· Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ζ' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 46-ζ' 1).

6. Πέμπτη. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ερωτηίδος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ί' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιως, ἐωθινὸν θ' (Ιω. κ' 19-31).

7. Παρασκευή. Σεργίου καὶ Βάχχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ἰερομάρτυρος (δ' αἱ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἱ.) μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

8. Σάββατον. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου φάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ί' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Ιακώβου ἀποστόλου, νίοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἱ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἱ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ. Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν σοί, μῆτερ»· κοντάκιον «Τὸ σῶμα τὸ σόν».

Σημείωσις. Ἐν Κυριακῇ, κατὰ παλαιὰν τάξιν μνημονευομένην εἰς ὑποσημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἡ διὰ τὴν σήμερον ἀκολουθία τῶν ὁσίων καταλιπτάνεται φαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, μετὰ δὲ τῆς ἀναστασίμου συμφάλλεται μόνον ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου. Συνναφεῖς εἶναι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. Νοεμ. 11, §§2-3, καὶ Ἰουλ. 7, §§2-4.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «*Tῷ καλάμῳ τῆς χάριτος*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «*Πιστῶς πανηγυρίζομεν*», Καὶ νῦν, «*Ναὸς καὶ πύλη*» (Παρακλ., ἥχος πλ. α', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Ἄποστολε ἄγιε Ἰάκωβε*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰριμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ ἀποστόλου κάθισμα «*Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως*», Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον «*Ως πανάμωμος νύμφη*». ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τοῦ ἀποστόλου «*Ως μύστης*

καὶ ἀπόστολος» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Σὲ οἱ προφῆται ἄπαντες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Ἐλαμψας ἀπόστολε» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄχυτα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ ε' ἔωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἐις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἀπόστολε ἄγιε Ἰάκωβε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν» (Λκ. ζ' 11-16).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἴνεῖτε». «Ἐδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

10. Δευτέρα. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου δοσίου (η' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

11. Τρίτη. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτά· Θεοφάνους ὅμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

12. Τετάρτη. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτ. († 850). Δομινίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

13. Πέμπτη. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

14. Παρασκευή. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

15. Σάββατον. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου δούλου († 760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Δ΄ ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ.). Ἦχος πλ. δ', ἔωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὁκτωβρίου (Τ.Μ.Ε., 11η Ὁκτωβρ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐπήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσειν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀπο-

στολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «”Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «”Үπερδεδοξασμένος εῖ».»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτηριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «”Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «”Τὴν τιμιωτέραν», «”Ἀπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἴδιομελον αὐτῶν «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «”Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «”Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «”Үπερδεδοξασμένος εῖ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «”Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινή Κυριακή, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἑροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορόφεως, εἰς πολλὰς περιοχάς ἔχει καθιερωθῇ ώς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

- 17. Δευτέρα.** Ὁση ἐτοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁ σιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακοινιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

‘Απόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ιν' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ε' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

- 18. Τρίτη.** † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὁκτ. §1), ᾧ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὅμως αἱνοὶ καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὁκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κολασ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λειτουργίας, «Ο ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσόδος, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιπτή ἀκόμη καὶ διὰ τὸν ἄκρω δακτύλω ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

- 19. Τετάρτη.** Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτ. († 307).

‘Απόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ε' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

- 20. Πέμπτη.** Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιν' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ζ' 9).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

Εἰδησις. “Οπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἄγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὄρθρου, δοξαστικὰ ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἀγίου (τυπικὸν 20ῆς Οκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὅμοιῶς τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἀγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Παρασκευή. Ήλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μονεμβασίᾳ († 1773), Φιλοθέου ὁσίου.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιν' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ζ' 18-24).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

22. Σάββατον. Αβεροκίου ἴσαποστόλου ἐπισκόπου Ἰεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ὄντων ἑπτὰ παίδων († 250).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιν' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). † Ιακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63). Ὦχος α', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κανόνα πίστεως», Δόξα, «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε» κοντάκιον «Ως ιερέα μέγιστον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Δεῦτε τὸ μνημόσυνον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Αἴματι τοῦ μαρτυρίου», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας*.

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (Οκτ. 23 §2) δοῖς εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου, ἢ τίνα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Ἄνυμφεντε παρθένε» (Παρακλ., ἥχος πλ. δ').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ως τοῦ Κυρίου μαθητῆς», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είριμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἥραν τὸν Κύριον», τοῦ ἀποστόλου «Ως ἵεράρχης πρώτιστος» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἡ φοβερὰ τῆς κρίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀποστόλου προσόμοια 3 «Τῶν εὐσεβιούντων τὰ πλήθη» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγκατα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδού σκοτία καὶ πρωΐ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ψδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγίσθέντος», «Ως τοῦ Κυρίου μαθητής» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου, 23 Ὁκτ.– τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον Κυρ. σ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39).

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

24. Δευτέρα. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. σ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 22-24).

25. Τρίτη. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων Ταβιθᾶς, ἦν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. σ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

26. Τετάρτη. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλ. ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρωΐ). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἄγιου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὔρατο» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

Ἄπόστολος τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἵνων τοῦ ἀγίου, «Τεῖχος ὡχυρωμένον ἥμιν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἥν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέρου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἵκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

27. Πέμπτη. Νέστορος μάρτυρος († 306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

28. Παρασκευή. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Τερεντίου, Νεονίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου. Τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείω Ήπείρῳ πολέμω (1940).

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὁκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱερᾶς Σκέπης ζήτει ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἡ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ώς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμον ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἵς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...». Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ

τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κάθημην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἔξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἥχος α΄.

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἥν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἔχθρων ἐπιβουλῆς· σὲ γάρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἄγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἥχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιυβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἄλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἔξης αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἴκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἥν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἔκτης, μεθ' ἥν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ιράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ἔηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχόριστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισταμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητῃ ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φόδιν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδού γάρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιά σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γάρ πόρρωθεν ἴταμός καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ώς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ δόρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκούβησαν εἰς τὰς τάφους. Καὶ ἤκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἴπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ό δέ λαός σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἡμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ’ ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἡπταν καὶ ἥλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνηταῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν δσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματῶν σου προσέθηκαν πληγάς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὀνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ νίοι καὶ οἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάστης οἰκίας ἥρθη εὐφροσύνη καὶ χαρά· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ’ αὐτοῖς, ἀλλ’ ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Οτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὅψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἔχθρούς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα νήριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γάρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἴσχυός, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριψήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὄδοις σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὄδῳ σου καὶ ὄδῃ γησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλούθεν οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δι-

καίων καὶ τὰ δστᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἵ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο χορὸς «΄Αμήν», καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. Σάββατον. Ἀναστασίας δσιομάρτυρος τῆς Ρωμαίας (γ' αἰ.), Αβραμίου δσίου (360).

Τάξις Σαββάτου μὲ «΄Αλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε' 58-ις' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἑβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. π' 16-21).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Ε΄ ΛΟΥΚΑ). Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων. Ἡχος β', ἑωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Απόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «΄Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «΄Ασματικὴν χορείαν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «΄Ω θάυματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «΄Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄκμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ Μηναίου «Φοινίξας ἐρυθρότερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ η΄ ἔωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», καὶ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ΄ ἐπιστ., «Ο Θεὸς καὶ Πατήρ» (Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 9). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε΄ Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις΄ 19-31).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

31. Δευτέρα. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἱ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β΄ 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια΄ 29-33).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα

• Η ἡμέρα έχει ὥρας 10 καὶ η νὺξ ὥρας 14

1. Τρίτη. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης (τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας). Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἱ.), Ἰακώβου ἵερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἄγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἢ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· τῶν ἄγίων, Νοεμ. 1ῃ, «Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41)· κοινωνικὸν «Εἰς μνήμόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἄγίων εἴθισται εἰς ὡρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἴνους τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅπότε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τῶν ἄγίων, 1ης Νοεμβρίου, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἄγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὅρθον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ιουλίου, ὅπότε γίνεται εἰσοδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὅρθον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὁσιος Δαυὶδ (ἢ ὁ ἵερομάρτυς Ἰάκωβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

2. Τετάρτη. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (341-345). Θεοδώρου, Λάμπρου καὶ ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίῳ νεομαρτύρων (1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεός Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἄλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

3. Πέμπτη. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἱ.). ἀνακοινίδῃ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἰερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου († 1797).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

4. Παρασκευή. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἰερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλέημονος, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Δράμᾳ.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 8-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

5. Σάββατον. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἐμπροσθεν §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κων/ πόλεως ὄμοιογητοῦ († 350). Λουκᾶ ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου. Ἡχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος», Καὶ νῦν, «Ως θαύματος καινοῦ» (Παρακλ., ἥχος β', Σαββάτῳ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Θείας πίστεως ὁμολογία*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.τ.λ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τοῦ Μηναίου «*Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος*» καὶ θεοτοκίον «*Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «*Ως ἐπ' ἐσχάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρίᾳ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Θείας πίστεως ὁμολογία*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κ' ἐπιστ., «*Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν*» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, φῶνομα Ἰάιρος*» (Ακ. η' 41-56).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

7. Δευτέρα. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἱ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει (1053).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. καὶ ἑβδομ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ' 10-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. π' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

8. Τρίτη. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (τυπικὸν 8ης Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Ἐνδόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησο». Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὅρθον Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἑβδ. Ματθ., «Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἴδησις. Οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέροντα τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἔξης σημεῖα:

Ωδὴ α' «...καὶ ἥσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἰσοδον».

Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον κἄν τη σεπτῆ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ωδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περι καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ωδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ιερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Οἱ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὄμοιός, «Οἱ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Τετάρτη. Ὄνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κῆσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἀγία Θεοκτίστη ἡ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἔορτάξεται ἄγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

10. Πέμπτη. Ὄλυμπᾶ, Τερτίου ο.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κῆσ. α' 24-β' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἔβδομη. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

11. Παρασκευή. Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κῆσ. β' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

12. Σάββατον. Ιωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620). Νείλου ὁσίου τοῦ μυροβλύτου (ε' αἰ.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἔβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Η' ΛΟΥΚΑ). Ιωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407). Ἡχος δ', ἐωθινὸν τι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς»· κοντάκιον «Τὸν πλοῦτον τὸν σόν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6* καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Tὴν χρυσήλατον σάλπιγγα*» π.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Οσιε τρισμάκαρ*», Καὶ νῦν, «*Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς Ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου «*Σάλπιγξ χρυσόφωνος*», Καὶ νῦν, «*Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*H τοῦ στόματός σου*», Καὶ νῦν, «*Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθείς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν δὲ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον π.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*H τοῦ στόματός σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ δὲ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Tὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*»), τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, καὶ τὰ διὰ τὸν πολυνέλεον καθίσματα τοῦ ἁγίου «*Toῖς χρυσέοις λόγοις σου*», Δόξα, «*Oὔτε ἔχθρα συνόδουν*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Tὴν ταχεῖάν σου σκέπην*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδιμῶν, καὶ δὲ τοῦ Ἱεράρχου «*Tῆς μετανοίας γεγονός θερμότατος*» μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δὲ τὸ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

* Εἰς τοὺς ἐπ' ὄντος τοῦ ἁγίου ναοὺς ψάλλονται στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἱεράρχου προσόμοια 6, ἢ τοι τὰ 3 ἑσπερια «*Tὴν χρυσήλατον σάλπιγγα*» π.λπ. καὶ τὰ 3 τῶν ἀποστίχων «*Χαίροις τὸ χρυσανγές*».

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οι είρημοι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν 8ης Νοεμ.). «Τὴν τιμιωτέραν», «΄Απας γηγενής... τὰ ἵερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ ἱεράρχου «Τὸν μεγαλοφωνότατον» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Παρθένε παναμώμητε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «Χρυσοῦ τηλαυγέστερον» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Χρυσέοις ἔπεσι», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φρέδης τοῦ κανόνος τοῦ ἱεράρχου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σᾶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάτας».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ τοῦ στόματός σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, Νοεμ. 13, «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειρεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

14. Δευτέρα. † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' (α' αἱ.). Γρηγορίου ἀρχιεπισκ. Θεοσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340), Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Υδραίου († 1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε. 14 Νοεμ. §1), ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «΄Απόστολε ἄγιε Φίλιπ-

πε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἄπαξ (ἀλλ’ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, Κυρ. α' νηστ., «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἔξελθεῖν» (Ἰω. α' 44-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. Τρίτη. Γουρία, Σαμωνᾶ († 299-306) καὶ Ἀβίθου († 222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

”Αρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

16. Τετάρτη. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ώς στερούμενη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμιεօρτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἄπαξ (ἀλλ’ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Σαβ. ε' ἐβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. Πέμπτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 1-9).

18. Παρασκευή. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. († 306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζαχαρίου διακόνου († 307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας († 1743).

Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Πρωμανοῦ καταλιμπάνονται ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχῃ σῆμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανών αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Πλάτωνος «Ο μάρτυς σου, Κύριε».

΄Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κθσ. δ' 10-18).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ιζ' 1-4).

19. Σάββατον. Ἀβδιοὺ προφήτου (θ' π.Χ. αἱ.), Βαρλαὰμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδώρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἔβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 57-62).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Θ' ΛΟΥΚΑ). Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γοηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου, Πρόοκλου Κων/πόλεως († 447). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον ὁ θεοχώρητος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἶσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Χαρὰν προμνηστεύεται».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαρὰν προμνηστεύεται». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (20 Νοεμ.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάστις τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναίου «Ἄγιον εἰς ἄγια»· ἀπὸ γ' ὧδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ο ναὸς ὁ τοῦ

Θεοῦ»· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ προεόρτιοι εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν 8ης Νοεμ.)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἴερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὸ προεόρτιον «Θεοῦ σοφίας τέμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ οικήματα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια (τὰ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) 3 «Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπισσα αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὐρανοῦ φόρος τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Χαρὰν προμνηστεύεται», καὶ τὸν ἄγιον τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ προεόρτιον «Εὐφροσύνης σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν» (Γαλ. 5:11-18). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα» (Λκ. 16:19-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

21. Δευτέρα. ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §§ 5-7).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Χαρὰν προμνηστεύεται»· κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη».

‘Η ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἵς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου»], καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Η θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐθρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, 8 Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ως ἐμψύχω Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εῖδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυνται ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24η Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἐορτῆς, τῇ δὲ 23η ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· κοντάκιον δόμοιώς τῆς ἐορτῆς.

22. Τρίτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὁνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 230). Κλήμεντος καὶ Σιστίνου ἱερομαρτύρων.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις 8852-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22ας Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, in' 8).

23. Τετάρτη. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἱ.).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἑβδομ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

24. Πέμπτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (311).

΄Απόστολος: ιερομαρτύρων (Φιλιπ. γ' 20-δ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

25. Παρασκευή. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος († 313). Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος. (Τυπικὸν 25ης Νοεμβρίου §§14-16.)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τὰ ἑσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναῖῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἄνθον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυνέλεον καὶ ὁρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (Σαβ. ιξ' ἑβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὅμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναούς.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ είδη «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων εῖτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς

άγιας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αἰνους, εἰς στίχους 6 (ἥτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἔτερα 3 «Μνήμην τὴν πανιέρον» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἄντον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: διμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολὺς» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

Εἰδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητῆς ἐάν δὲ ἑορτάζεται ἄγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

26. Σάββατον. Ἄλυπίου ὁσίου († ζ' αι.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Εἰς τὰ κενροαγάρια τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος δοξαστικοῦ τοῦ ὁσίου Νίκωνος, λέγε εἰς τὸ Δόξα τὸ κοινὸν δι' ὁσίους ἴδιόμελον «Οσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὑπνον σοῖς ὄφθαλμοῖς» (ζήτει τῇ 7ῃ Νοεμ. εἰς τὸν ἐσπερινόν). Ἀπολυτίκιον λέγεται μόνον τὸ τοῦ ὁσίου Νίκωνος, καὶ θεοτοκίον ὅμοηχον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421). Ὡχος πλ. β', ἔωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Οἱ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου προσόδημοια 3 «Κόσμου τὰ τερπνά καταλιπῶν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐθαυμαστώθης, Ἱάκωβε», Καὶ νῦν, «Ναός καὶ πύλη» (Παρακλ., Σαβ. ἐσπέρας, ἥχ. πλ. α').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστατίμου ἀπολυτικίου «Ο τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (α') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' φῶτῆς τὰ μεσῷδια τοῦ Μηναίου καθίσματα· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Μηναίου «Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Μαρία καθαρώτατον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἔωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ο μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. κγ' ἐπιστ., «Ο Θεὸς πλούσιος ὡν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10). Εὐαγγέλιον Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ιη' 18-27).

KOINΩNIKON «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

28. Δευτέρα. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὄμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 20-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

29. Τρίτη. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. γ' 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

30. Τετάρτη. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἱθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ως τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ

Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «Είστηκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ιω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νυξ ὥρας 15

1. Πέμπτη. Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ’ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. δ’ 18-ε’ 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια’ ἔβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. κ’ 9-18).

2. Παρασκευή. Ἀββακοῦμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ’ αἱ.).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ’ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. ε’ 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ια’ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ’ 19-26).

3. Σάββατον. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆς νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Τάξις Σαββάτου μὲν «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ’ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ια’ 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια’ ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ’ 32-40).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφείμ Φαναρίου ἴερομ. († 1601). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν β’.

Εἰς τὴν θ’. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἀγίας προσόδου 3 καὶ τοῦ ὁσίου ἔτερα 3, Δόξα, τῆς ἀγίας «Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Οσιε πάτερ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον δόμοντον «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλ., Σαβ. ἑσπέρας, ἥχος πλ. β’).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Βαρβάραν
τὴν ὄγιαν», Δόξα, «΄Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «΄Ο δι’ ἡ-
μᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κα-
νὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «΄Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύ-
ριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν (ἀλλ’ εἰς τὸ Καὶ
νῦν τῆς α’ στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυ-
τικίου «΄Ως τῇς ἡμῶν ἀναστάσεως») καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ
ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β’) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ ἐν
τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων ἀνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 6· ἀπὸ γ’
φόδης τὰ μεσφόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ’ οὗ τὸ ἀναστά-
σιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέ-
ραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β’ ἀναστά-
σιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ
θεοτοκίου αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2*, τῆς ἀγίας
ἰδιόμελα 3 (τὰ τοῦ β’ ἥχου) «΄Ησχύνθη ὁ βάσκανος ἔχθρός»,
«΄Η θεόκλητος μάρτυς», «Τὴν πανήγυριν σήμερον», καὶ τοῦ
δούλου προσόμοια 3 «΄Πάτερ Ιωάννη πάνσοφε» κ.λπ., ἢ ζήτει
εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ
δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ β’ ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελ-

* Τὸ T.M.E. δρίζει εἰς τοὺς αἴνους 4 ἀναστάσιμα καὶ 4 προσόμοια τοῦ
δούλου· ἀλλὰ τὸ νὰ παραλειφθοῦν τελείως τὰ διὰ τοὺς αἴνους ὑπάρχοντα ἐν
τῷ Μηναίῳ στιχηρὰ τῆς ἀγίας, καθ’ ἣν στιγμὴν ἐν τῇ λειτουργίᾳ δρίζεται ὁ
Ἄποστολος αὐτῆς, εἶναι τὸ τὸ ἀνακόλουθον. Διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἡκόλουθη-
σαμεν συναφεῖς διατάξεις τοῦ T.M.E. εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις (12η Δεκ.
§3, 10η Φεβ. §24, 9η Μαρ. §9, 25η Μαρ. §16, καὶ Προθεωρία §31).

θούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπόλυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Βαρθάραν τὴν ἄγιαν», «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», καὶ τοῦ ἄγιον τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τῆς ἀγίας, ζήτει τῇ Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἔλθετον τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ὕν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μᾶς τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ' 10-17).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἴνετε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

5. Δευτέρα. † Σάββα ὁσίου τοῦ ἥγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ᾧστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1). Εἰς τὸν ἐσπερινόν, τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια εἰς 6. Τὰ διά τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπόλυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόσαῖς», εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ., εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ ὁσίου, Σαβ. αξ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τρίτη. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἕως Παρακλητικῆς (τυπικὸν δῆς Δεκ. §§1-3). Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ 4

έσπερια προσόμοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθιστα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρημῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰνων, Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλ., ἥχος πλ. α', Δευτ. ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκ., «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» ('Εβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Τετάρτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. κε' ἔβδομ. ἐπιστολῶν (Β' Θεσ. β' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 5-8, 10-11, 20-24).

8. Πέμπτη. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἀγίας Ἁγνης, Παταπίου ὁσίου (η' αἱ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. κε' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πεμ. ιβ' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

9. Παρασκευή. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Ἁγνης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἰ. ναοῦ τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἁγνης τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐօρτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἀνευ Παρακλητῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἶσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον (ἀνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἴτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἄδαμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόσον, Δαιίδ». καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἀγίας «Ἐօρτάζει σήμερον». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.- τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ., «Ἄβραάμ δύο

υῖοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον διμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. Σάββατον. Μηνᾶ τοῦ καλλιελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἱ.), Ερμιογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαβ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. «Τῶν ἀγίων προοπατόρων». Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980). Ἡχος πλ. δ', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν»· κοντάκιον «Τῆς στρατείας ἥρωασεν».

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προοπατόρων ξήτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τῶν προοπατόρων προσόμοια 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὄγιου «Τῶν προοπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εύλογητάρια. Η ύπακοή, οι ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἰνὸν προσάξωμεν»· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ύπακοὴ «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Άδαμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Ἄγνη παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 –μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἄπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Οταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Λουκᾶ, «Ανθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἶνετε», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

12. Δευτέρα. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ιωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναῖῳ» (Τ.Μ.Ε. 12 Δεκ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ». Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἰεράρχου, Νοεμ. 13, «Ἄμην ἀμήν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἰεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Νοεμβρίου 13, «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. Τρίτη. Εὐστρατίου, Αὔξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.). Λουκίας μάρτυρος († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. π' 22-26).

14. Τετάρτη. Θύρου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετάρτης ιγ' ἐβδομάδος Λουκᾶ (Μρ. π' 30-34).

15. Πέμπτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἱ.).

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἄγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναῖῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἡ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μή ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι» (Μρ. β' 23-γ' 5). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἴδιας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.

16. Παρασκευή. Ἄγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἰεροσολύμων († 634).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Παρ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρασκ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Σάββατον. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀξαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγινῆς τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: προφήτου, α' Κυρ. ἐπιστ. (ἄγ. Πάντων) ('Εβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1-11). Κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ἢ ζήτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὅμοιώς καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων». Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων († 287). Ἡχος α', ἔωθινὸν δ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ῃ Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα»· κοντάκιον «Χειρόγραφον εἰκόνα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*» ἀναστάσιμα 6, καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σῆμερον πιστοὶ» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναῖῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαιρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «὾Ω Θαύματος καινοῦ» (Παρακλητή, ἥχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ., ἥχ. α', Δευτ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον)· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης», μετὰ δὲ τὸν εἶρμὸν ἐκάστης ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν ἀπὸ γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον τῶν πατέρων μετὰ τοῦ οἴκου («Χειρόγραφον εἰκόνα», «Ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα»), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «"Άγιος Κύριος" κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκοριτοι» καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου «Τὸ χαίρετε φθεγξάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ἄρον σου τὴν φωνὴν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα –, Δόξα, τῶν πατέρων «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὕπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρῳκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «"Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἄρεως († 308), Εύτυχίου καὶ Θεοσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιδ' Λουκᾶ (Μρκ. θ' 42-ι' 1).

20. Τρίτη. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ιανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπόλύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῇ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κἄ. ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ί 2-12).

21. Τετάρτη. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304).

Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κἄ. ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ε' 22-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ί 11-16).

22. Πέμπτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγύπτεων. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κἄ. ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ζ' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ί 17-28).

23. Παρασκευή. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἱ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινούπολει.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Πρὸς σὲ ὁρθοίζω» (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», [«Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐρανίει»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ μετὰ τὸν τρεῖς ψαλμοὺς ἐκάστης ὥρας ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Δόξα λέγεται τὸ «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἴδιομελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾶ

[προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατέζιον).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρῷ, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἴσταμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλὰξ κατὰ στίχον, μεθ’ ὁ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δεσπότα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] ὁ ἵερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Δι οὐχῶν», μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον θείας λειτουργίας.

24. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ» (ἄπαξ), ἡ συνήθης ἐκτενής (ώς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ΄ καὶ τῆς σ΄ φρδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ φρδῆς «Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ φρδῆς «Ἀνάρχου γεννήτορος» καὶ τὸ «Ἀξιον ἔστιν»· ἐξαποστειλάρια καὶ αὖνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αὖνων ἀπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἵεροῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... δέ ἐν ἀγίοις»· μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἄπεγράφετο ποτὲ» καὶ τοῦ ναιοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας– Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, Σαβ. οὗτος ἔπιστ., «Προϊδούσα ἡ γραφή» (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Σαβ. ιβ' Λουκᾶ, «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Λκ. ιγ' 19-29)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιαιο»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄπεγράφετο ποτέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ίστεον ὅτι σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν. «Εὐλογητός», ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου), ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» η.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Αὔγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἥλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὅποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὅποίου «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἡβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστὲ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα

«Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὁ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ προκειμένου– τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαβ. α' ἔβδ. νηστ., «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἐβρ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20). Εἶτα ἡ ἐκτενῆς «Εἴπωμεν πάντες» κ.τ.λ., ως ἐν τοῖς ἑορτασίμοις ἐσπερινοῖς.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Ἐνφράνθητι, Ιερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρώκησας». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (μεγάλῃ) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ μόνον τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἥμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἥμᾶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ· τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἴνετε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰδμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης ψόδης τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ψόδης ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' οὐ ψόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰδμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰδμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ψόδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰδμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ τοίτου, εἰς τοὺς αἴνους τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκην. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐκ παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «”Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «”Οτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7). Εὐαγγέλιον: δομοίως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

KOINΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούγια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ. Ἀπόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἔως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2017) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Δευτέρα. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ δομολογητοῦ († 840).

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, ἦν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν Κυριακὴν ἄχρι τῆς ἀποδόσεως.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τῆς ἑορτῆς ἴδιόμελα 3 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» (26ης Δεκ.) κ.λπ. καὶ τῶν ἀγίων προ-

σόμοια ἔτερα 3 «Τὸν θεοπάτορα πάντες» κ.λπ. (Κυριακῆς μετὰ τὴν Χρ. γέννησιν), Δόξα, «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν» (Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. γέννησιν), Καὶ νῦν, «Δόξα ἐν ψίστοις Θεῷ» (26ης Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ (μετὰ θυμιατοῦ), «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Παράδοξον μυστήριον» (26 Δεκ.) κ.λπ., Δόξα, τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χρ. γέννησιν «Τερέων μνήμην», Καὶ νῦν, τῆς 26ης Δεκ. «Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον ποιμένες».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», Δόξα, «Εὐαγγελίζου Ιωσήφ», Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμοσ.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ» (25ης Δεκ.)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

KANONEΣ, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ οἱ δύο τῆς Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτὴν «Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χορὸς τῶν προφητῶν»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον «Ἐνφροσύνης σῆμερον» μετὰ τοῦ οἴκου (τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτήν), τὸ συναξάριον τῆς 26ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν οὕτω· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀγίων...»

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἐσωσε λαόν»· δὲν ψάλλομεν *Tὴν τιμιωτέραν*, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς λέγονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ἐφύμνια εἰς τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὡς χθές, καὶ εἶτα, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῶν θεοπατόρων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 «Ἐνφραίνεσθε, δίκαιοι» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χρι-

στούγεννα «Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις» (26 Δεκ.). Δοξολογία μεγάλη, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζουν Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τροπαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φᾶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοίων ἔως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ὴν ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

27. Τρίτη. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὁρθόρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἴνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λει-

τουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς». Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἔβδ. Πρᾶξ., «Στεφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρᾶξ. σ' 8-ξ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Κυρ. ιγ' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. Τετάρτη. Τῶν ἀγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 22-26).

29. Πέμπτη. Τῶν ἀγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρῷδου ἀναιρεθέντων Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἔβδ. ἐπιστολῶν (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

30. Παρασκευή. Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος († 351), Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812).

‘Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 15-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12).

31. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ρωμαίας († 449), Ζωτικοῦ ὁρφανοτρόφου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν:

Ἐις τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἶσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται· ὡσαύτως καὶ τὰ ἴδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» γ'. Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὕτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς» δίς· ἀφ' εἰς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ὥδη ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ώς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τοισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, ζήτει ἐν τῷ μηνολογίῳ (Μτθ. γ' 1-6). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον»· κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

